

Doğayı katledenler tetikçileriyle halka saldırdı

Artvin Cankurtaran'da orman turizmi adı altında ağaçların kesilerek yaşam alanlarının talan edilmesine karşı çıkan köylülere silahlı saldırı düzenlendi. Ağaç kesimini gerçekleştiren AKP'li şirketle bağlantılı Muhammet Ustabaş'ın saldırısında Reşit Kibar yaşamını yitirdi, iki kişi yaralandı. Saldırının ardından yüzlerce Hopalı sokağa çıktı, "Sevgili Reşit sana söz. Ne doğanın talanına, ne de çetelere geçit vermeyeceğiz. Bu katliamın sorumlusu olan AKP'den, sermayeden hesabını soracağız" dedi. Katil Muhammet Ustabaş'a ait marangoz atölyesi ateşe verilirken, çok sayıda kentte katliam saldırısına karşı eylem yapıldı.

03

İŞÇİ SINIFI VE EZİLENLERİN SESİ

HABERDE OBJEKTİF • YORUMDA DEVRİMCİ

Atılım

İŞÇİ SINIFI VE EZİLENLERİN SESİ 30 YAŞINDA!

YIL: 4 • 6 Eylül 2024

Sayı: 183

ISSN: 2757-8216

www.atilimgazetesi.com

FİYATI: 5 TL

Birlik Devrimi'yle varlık hakkını kazanan komünist öncü 30. kavgaya yılına yürüyor. Komünist mücadele köklerimiz uygarlık tarihinin en derinlerine, köle isyanlarına dek uzanır. Modern proleter komünist geleneğimiz ise Balkanlardaki sosyalist işçi damarlarına, Paramazlara, Anadolu, Kafkasya komünistlerinin TKP'de birleşen yapısına ve oradan '71 devrimci başkaldırısına dayanır. Komünist öncü, tüm bu tarihin devrimci mirasçısı ve sürdürücüsüdür. TKP'den sonra ilk ve tek komünist birlik örneği olarak 30 yıllık tarih sınanmasından geçip varlık hakkını kazanmıştır.

Komünist öncü yenilenen niteliğiyle hep ileri atıldı. Her daim işçi sınıfı ve ezilenlerin mücadelesinin en ön saflarında konumlandı. Mücadelenin tüm araç ve biçimlerini kullanma kapasitesiyle kendi siyasal tarzını, çizgisini yarattı. Ateş altında dövüştü, gelişti, çelikleşti. Atılımlara öncülük etti. Gazi, Gezi ve Rojava'nın öncü partisi oldu. 30. yılında direnen ve savaşan öncü gerçeğiyle yeni kavgalara hazırlanıyor. Şan olsun direnen, savaşan öncüye! Şimdi Atılım zamanı. İşçiler, kadınlar, gençler, tüm ezilenler partiye! Partiyle devrim, sosyalizme!

ATILIM'dan

İşçi sınıfı ve ezilenlerin sesi Atılım 30. mücadele yılına giriyor.

Atılım kolektifi olarak, büyük bir coşku ve yeni kavgaların heyecanı ile 30. yılımızı kutluyoruz. Tam da adına yaraşır biçimde Atılım, büyük insanlığın toplumsal kurtuluş mücadelesinde işçi sınıfı ve tüm ezilenlerin devrimci atılımlarının bilinç mayalayıcısı, aydınlatıp yön gösteren öncü keşif kolu oldu. Manşetleriyle, şiarlarıyla, analizleriyle ve mücadele hedeflerini gösteren perspektifleriyle yol ve yön gösterdi. Halklarımızı devrim ve sosyalizm bilinciyle aydınlattı. Kolektif ajitator, propagandacı ve örgütleyici misyonuyla devrimci kavganın sesi soluğu oldu. Tüm varlığı ve misyonuyla işçi sınıfı ve ezilenlerin sınıf savaşımını yükseltmeye ve kazanımlarını çoğaltmaya çalıştı.

Atılım, 30 yıl boyunca işçilerin, Kürt ulusunun, kadınların, gençliğin, Alevilerin, LGB-Tİ+'ların ve tüm ezilenlerin mücadele bayrağı olarak dalgalandı. Sayısız kere faşist diktatörlüğün saldırılarına maruz kaldı. Büroları basıldı. Genel yayın yönetmenleri, yazarları, muhabirleri, editörleri sistematik biçimde gözaltına alındı, işkencelerden geçirildi, tutuklandı, ağır hapis cezaları aldı. Hapislik, sürgünlük ve özgür alanlar Atılım emekçilerinin, okurlarının yeni kavgaya alanlarına dönüştü. Atılım, böyle bir devrimci hücum ve keşif kolu olarak, böyle bir devrimci okul olarak kendi varlık hakkını koparıp aldı.

Atılım, devrimci çizgi, okul ve yoldur. Bu okul ve yol devrimci önder ve nefer hayatlar yetiştirdi, donattı. Zeynel Yeşil, Sibel Bulut, Bayram Namaz, Özgür Tektaş, Kerem Pehlivan, Şenol Sağaltıcı gazetemizin belirli dönemlerinde emekçiliğini yapan ölümsüzlerimiz ve tarihimize iz bırakan yoldaşlarımızdır. Tarihimizin yapıcısı yoldaşlarımızı anıları ve devrimci miraslarıyla sevgi ve özlemle anıyoruz.

OKURLARIMIZA

Faşizme ve kapitalist ücretli kölelik düzenine karşı sosyalist kavgamız bütün amansızlığı ve yalınlığıyla sürüyor. 30. yılın eşliğinde durup bir kez daha bütün devrimci coşkuyla "Şimdi Atılım Zamanı" diyoruz. Ateş altında dövüşerek şekillenen 30 yıllık onurlu tarihimize yaslanarak yeni kavgaların ufuklarına yürüyoruz.

30. yılın eşliğinde bu tarihe emek veren tüm Atılım okurlarını komünist öncünün bayrağı altında kenetlenmeye ve yeni atılımları hazırlamaya çağırıyoruz. Dövüşeniyle, direneniyle, yolu ayrı düşüp komünist geleneğini izleyeni ve özleyeniyse bu tarih bizim. Şimdi tarihimize, geleneğimize sahip çıkmanın ve Atılım'ı yükseltmenin zamanıdır. Tüm okurlarımızı Atılım'ın doğal muhabiri olmaya, yeni muhabirler örgütlemeye, yazı ve mektuplarla kolektif üretimimize katılmaya çağırıyoruz. Sokaklarda, fabrikalarda, kampüslerde, mahallelerde, evlerde, eğitim çalışmalarında Atılım'ı kitlelerle buluşturma, okutma ve okumanın vaktidir.

02

GÜNDEM: 30'uncu yılın anlam ve çağırısı

06

BÜYÜTEÇ: Savaş sanayisi ve Kürt halkının kaniyle gelen rekortmenlik

10

POLEMİK: Müslüm Yücel ve toptancılığı, TKP ve Kürt düşmanlığı

30'uncu yılın anlam ve çağrısı

"Tarihi insanlar yapıyor" diyen Lenin; "Ama" diyor, "Çartistler, Valinler, Liebknechtler o tarihe akıllarını ve yüreklerini koymuşlardır..."

Tarihe "akıllarını ve yüreklerini koyanlar" kendilerinden sonraki kuşaklar ve insanlığın geleceği için derin izler bırakıyor... Atılım'a gönül veren her yapıcı bunu 30 yıllık büyük ve zengin mücadele tarihinden de biliyor. En ağır faşist baskı ve terör koşullarında, sınırlı güç ve imkanlarla ama büyük bir direnç, sabır ve metanetle sürekliliğin sağlanmasından olduğu kadar kısmen elverişli koşullar, daha fazla güç ve imkan yaratıldığında elde edilen başarı ve kazanımlardan, gerçekleştirilen atılımlardan da biliniyor bu gerçeklik. Her iki durumda da Lenin'in "akıllarını ve yüreklerini koymuşlardır" sözlerindeki sarsıcı hakikat, devrimci adanmışlık tarih yapıcılığının merkezinde duruyor.

30 yıllık tarihin bütün atılım dönemlerinde en önde yürüyenlerin elinde Atılım hep bir bayrak gibi dalgalanıyor, sosyalizm ve devrim ışığıyla olduğu gibi, hakkıyla değerlendirildiğinde politik çalışmanın, öncünün işçi sınıfı ve emekçi kitlelere gitmesinin, canlı bağlar kurmasının aracı olarak da bunu başarıyla gerçekleştiriyor, komünist öncünün her ileri sıçrayışına devrimci bir kaldıraç oluyor.

Kızıl bir şerit gibi süregelen devrimci iddialarını büyüten varoluşun vurguladığı gibi ateş altında yalınkat devrimci bir yürüyüş bu. Burjuvazinin, faşist rejimlerin ateşi hep öncüler üzerine odaklanıyor. Bu tunç yasa nedenedir ki, öncüler ateş altında yürümeyi, ateş altında devrimi örgütlemeyi öğrenmek ve başarmak zorundalar. Komünist öncünün geride kalan derinleşen çizgi sürekliliği, nitelik biriktirme ve örgütsel süreklilik, değişen koşullara uyum yeteneği tarafından belirlenen 30 yıllık tarihi bir bakıma bu gerçekliği deneyimlemekle, bu hakikatin sırrına ermekle, aynı zamanda tabi ki, taşı kırmakta ustalaşmakla şekillenmiştir.

Tarihin yapılışında kuşkusuz kolektif özne merkezdedir, kolektif öznenin yapıcısı birey öznel süreçlerin şu veya bu derecede etkin aktörleridir. Tarih eşitsiz geliyor. Eşitsiz gelişme belki de tarihin en derin toplumsal yasası. İnsanların ve tabi devrimcilerin de tarihle, tarihi yapmanın kolektif araçlarıyla kurdukları ilişki de eşitsiz. Burada bir terslik olmadığı gibi "eşitlik" aramanın mantığı da yararı da yoktur. Katılım eşitsiz de olsa sürecin şu veya bu aşamasında kesintiye de uğrasa örneğin

bugünü var eden bu 30 yıllık devrimci tarihte bütün katılanların emeği olduğu inkar edilemez.

20. yüzyıl ile 21. yüzyılı birbirine bağlayan, sosyalist mücadele tarihinin bir döneminin kapandığı yeni döneminin şekillenmekte olduğu bu tarihsel süreçte, devrimci öncünün inşası için harcanan emeğin, çabanın değeri büyüktür. Bu 30 yıllık mücadele tarihinin meydana getirdiği, ortaya çıkardığı kimsenin inkar edemeyeceği devrimci bir eseri var, herkesin gözleri önünde. Ve tarih, kuşkusuz tarihi yapanlara, emek verenlere, katkı yapanlara sorumluluk yüklüyor.

Kolektif özneye çağrısı, yüklediği sorumluluk ile kolektif özne ile "bağları zayıflayan" taraftarlara, sempatanlara, siyasi ve ideolojik yakınlık duyan, duygusal bağı olan dostlarına yüklediği sorumluluk, beklentileri elbette nitelik ve nicelik olarak farklılık gösteriyor.

30'uncu mücadele yılını devrimci bir imkan olarak görmek, bu olanığın bütün dolaylı dolaysız, hazır ya da potansiyel kapasitesini realize ederek değerlendirecek kapsamlı hedef ve görevler ortaya çıkartmak, bunun gerektirdiği perspektif ve planlamaları, çalışma tarzını geliştirmek kuşkusuz merkezi kurumların sorumluluğundadır. Burada "anlık", "yüzeysel", "dar", "sınırlı" ve özellikle de "iddiasız" yaklaşımlardan kaçınmak, olabildiğince derin ve kapsamlı bir yaklaşım geliştirmek, 30 yıllık tarihin bütün büyük kampanyalarından, çarpışmalarından öğrenmek, esinlenmek çıkarılacak temel derstir.

Örgütlerin ve cephelerin organik toplamı olarak kolektif öznenin bütün temel oluşturucu yapıları 30'uncu yılı nasıl karşılayacak? Bu vesileyle tarihten ne alacak, ne öğrenecek, nasıl güncelleyecek ve nasıl taşıyacak tarihi geleceğe? Her yapıcı, bu tarihi emek ve çabasıyla, sevgi ve sempatisiyle, dayanışmasıyla katkıda bulunmuş her taraftar ve sempatizan, 30'uncu yıllı, hakikatiyle nasıl buluşacak ve nasıl yanıt olacaktır? Geride kalan 30 büyük mücadele yılının biriktirdiği devrimci iddia adına, sonsuzluğa yürüyenlerimizin ahı ve zafer vasiyeti adına, gazilerimiz ve tutsak yoldaşların boyun eğmez direngenliği adına nasıl bir pratik varoluş geliştirilecek, yanıtlar nasıl somutlaşacaktır? Hayır; bu tarih iddiasızlığı, sıradanlığı, adam sendeciliği, yüzeyselliği kaldırmaz! Bu tarih, öncünün siyasi ve örgütsel bakımdan etkinlik alanının daralmışlığını, kitlelerle sınırlanmış iliş-

kilerin, şurada burada kitlelere yabancılaşmanın uç vermesinin devamını asla ve asla taşıyamaz! Birlik devrimini, "kitlelere hücum" gerçekliğini, kitle çalışmasının "kızıl karıncaları"ni üretmiş bir tarihtir bu. NATO'ya İstanbul'u dar eden devrimci çıkışın en önünde yürüyen, onuncu yılında akıllardan çıkmayan bir pratikle kitlelere gidişi ve örgütlenmesi, manga tarzı, meşruiyet bilinç ve duruşuyla, görkemli onuncu yıl kutlaması kampanyası ve gecesiyle iz bırakmış, iş cinayetlerine karşı mücadeleyi Türkiye'nin gündemi yapmış, hükümeti masaya oturtmak zorunda bırakmış, harçlar mücadelesiyle büyük gençlik kitlelerini sarsmış, kayıplar mücadelesiyle Türkiye'nin gündemini belirlediği gibi uluslararası düzeyde sorunu gündemleştirmeyi, uluslararası düzeyde örgütlenmeler yaratmayı başarmış, Tacize Tecavüze Karşı Kurultayla kadın özgürlük mücadelesinde öncü çıkışlar yapmış, sosyalist gençliğin görkemli Kobanê kampanyasıyla, Türkiye ve Kuzey Kürdistan gençliğinin saflarını dalgalandırmış, Bostancı Gösteri Merkezinde "Direnenler Buluşuyor" 20. yıl gecesiyle bütün direnenlere moral vermiş vb. vb. gerçekliklerinin şekillendirdiği bir tarih ve gelenektir bu! Bu tarihten onur duymak kadar güç almayı, izinden yürümeyi olduğu kadar onu aşan ve ileriye, geleceğe taşıyan, devrime yaklaştıran adımlar atmaya, hamleler yapmayı da başarmak gerekir. Bu tarih, faşist şeflik rejiminin devrimci öncülere dayattığı kitlelerden tecrit etme, kendi kapanına sıkıştırma, siyasi ve örgütsel olarak daraltma, sınırlandırma, tasfiyeci cendereye alıp boğma halini asla kabul etmez.

Tarihin söylediği şudur ki; düşmanın dayattığı siyasi ve örgütsel daraltma dayatması tersine çevrilebilir, devrimci akıl, devrimci tutku ve irade bunun üstesinden muhakkak gelir, gelmek zorundadır. Bu, önderleşmenin yoludur. Önderleşme yolunda ilerleyemeyen öncülerin öncü niteliği, her şeyden önce daralacakları, sınırlanacakları için erozyona uğrar. Önderleşme sorunu en önce işçi sınıfı ve ezilenlerle, kitlelerle buluşma sorunudur, yani somut olarak faşist şeflik rejiminin devrimci yapılara dayattığı siyasi ve örgütsel bakımdan daraltma, kitlelerden koparma, tecrit etme siyasetinin yenilgiye uğratılması demektir. Direnen ve savaştan devrimci öncüyü yaratan devrimci akıl ve devrimci eylem gücü, devrimci irade bu sorunu çözecektir. 30'uncu yıl etkinlikleri ve kampanyası

bu yolda büyük bir hamle yapma imkanı sunmaktadır. 30'uncu mücadele yılının sunduğu büyük devrimci imkanın en tam şekilde değerlendirilmesi bütün kolektifin ve alan yapılanmalarının sorumlu ve ciddi, kapsamlı, kendi kuvvetlerini devrimci biçimde geren iddialı, siyasi ve örgütsel hedeflere yönelten bir devrimci yaklaşımı geliştirmekle yükümlü olduklarının altını çiziyor. Bütün kolektifler ve yapıcılar kendi alanlarında mümkün olanın en fazlasını ciddi ciddi, çok sistematik olarak, döne döne hesaplamak ve gereğini hem siyasi hem de örgütsel olarak yapmakla yükümlüdür. Burada resmi, hukuki bir yükümlülük değil, tarihe ve geleceğe dair sorumluluk söz konusu edilmektedir. Asıl olan devrimci atılım ruhunu kuşanarak, sınır tanımayan devrimci eylemde özgürleşmektir. "Atılım" adının çağrısına 30'uncu yılda yanıt olarak "Şimdi Atılım Zamanı" şiarını yükseltmeyi başarmaktır.

30'uncu yıl eylem ve etkinlikleri, kampanyası hiç kuşkusuz öncünün her şeyden önce "kendi kitleleriyle" buluşması, tarihin çağrısına eylemli yanıt olacak tarzda safları sıklaştırması demektir. Burada elde edilecek başarı ve ilerleme, işçi ve emekçi milyonlarla buluşma, önderleşme yolundaki çabaları çarpıcı tarzda besleyecektir. Bütün taraftar ve sempatanlara ulaşmak, birden fazla taraftarın, sempatizanın olduğu her alanda bir örgüt kurmak ve kendi çapında kampanyaya katılımını örgütlemek, her taraftar ve sempatizan ile yürüyecek ve katkı sağlayacak ilişki sistemini bir ağ şeklinde örgütlemek gibi siyasi ve örgütsel hedeflerin zaviyesinden planlama geliştirmek kampanyanın gerekleri arasındadır.

30'uncu yıl, ona emek veren taraftarlara ve sempatanlara bu otuz yıllık büyük mücadele tarihinin eserine sahip çıkma, daha büyük mücadeleler için devrimin zaferi için sorumluluk alma ve safları sıklaştırma çağrısıdır.

30'uncu yıl devrimci bir meydan okumadır. Gücünü varoluş tarihinin başarılarından olduğu kadar, yenilgi ve yetmezliklerinden öğrenme, kendini yenileyerek aşma, devrimci iddialarını büyüterek güncellenme yeteneğinden de alır. Gücünü yapıcılarının devrimci tutkusundan, özgürlük ve sosyalizm mücadelesine adanmışlığından, sempatizan ve taraftarlarının büyük özveriyle bağlılığından, işçi sınıfı ve emekçilere sevgi ve güveninden alır. Gücünü, marksizm, leninizmden, devrimci enternasyonalizmden alır.

Doğayı katledenler tetikçileriyle halka saldırdı

HABER MERKEZİ - Artvin'in Borçka ilçesi Cankurtaran mevkiinde orman parkı projesi için iş makineleri ormanlık alana girince, köylüler kesim ekibine müdahale etti. Ormanlarının kesilmesine izin vermeyeceklerini ifade eden köylüler iş makinelerine engel olmaya çalıştı, şirketle bağlantılı Muhammet Ustabaş köylülere silahla saldırdı. Saldırıda yaralanan üç kişiden Reşit Kibar hastanede yaşamını yitirdi.

Söz konusu projeden dolayı Hopalılar defalarca tehdit edildi. Köy muhtarı başta olmak üzere tehditlere karşı halk defalarca savcılığa şikayette bulundu, ancak şikayetler dikkate alınmadı. Proje yüklenicisi Yapı-Soy Beton şirketi, Kibar'ın katledilmesi sonrası oluşan tepki sonucu projeden çekildiğini duyurdu.

Katil tutuklanırken, yanında bulunanlar serbest bırakıldı.

Bu arada Hopa halkı, katil Muhammet Ustabaş'a ait marangoz atölyesini ateşe verdi, Çavuşlu Köyü'ndeki kereste imalatı yapan atölyelerin çalışmasını durdurdu. Köyde bulunan üç atölyeden biri Reşit Kibar'ın katili Muhammet Ustabaş'ın abisine, diğeri de orman parkı projesinin ihalesini alan Yapısoy Beton'un sahipleri Yunus Merttürk ve Reşit Merttürk'ün akrabalarına ait. Halk, atölye sahipleri ile

yaptığı görüşmede, atölyelerin kapatılarak malzemelerin taşınması için üç gün süre verdi.

HALKEVCİLER AKP ÖNÜNDEYDİ

Halkevçiler, cinayetin ardından AKP Ankara il ve İstanbul Kadıköy ilçe binaları önünde eylem yaptı. "Hesap sormaya geldik. Arkadaşımızın kanı AKP'nin elindedir, şirketlerin elindedir" diyen Halkevçiler gözaltına alındı.

HOPA'DA YÜZLERCE KİŞİ SOKAĞA ÇIKTI

Hopa halkı, Reşit Kibar'ın katledildiği gün akşam saatlerinde sokağa çıktı. Yüzlerce kişi Hopa Meydan Parkında buluşarak, "AKP elini doğamızdan çek" sloganıyla Metin Lokumcu Meydanına yürüdü. Yürüyüşe, Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Eş Genel Başkanı Özlem Gümüştaş ve çok sayıda siyasi parti, demokratik kitle örgütü, sendika temsilcisi katıldı.

Basın açıklamasını okuyan Nurcan Altunkaya, AKP'nin yıllardır ülkenin her yerinde gerçekleştirdiği doğa katliamlarından birini Cankurtaran'da yapmak istendiğini ifade etti, "Sermaye sahipleri çetelerle birlikte devletin kolluk kuvvetlerinin önünde orman talanına karşı çıkan halka silahlı saldırı cesaretine sahip. Belli

ki bu cesaret, proje onayını veren bakanlardan, uyuşturucu taciri çetelerden alınıyor" dedi.

Altunkaya, "Bizler de cesaretimizi hiç düşünmeden kurşunların önüne atlayan Cankurtaran halkından, sevgili Reşit'ten alıyoruz. Sevgili Reşit sana söz! Ne doğanın talanına, ne de çetelere geçit vermeyeceğiz. Bu katliamın sorumlusu olan AKP'den, sermayeden hesabını biz soracağız" diye konuştu.

'AKP'Lİ ÇELİK ÖNCÜLÜĞÜNDE ORGANİZE ETTİLER'

Reşit Kibar için Hopa Meydanı'nda cenaze töreni düzenlendi. Törene, Hopa ve Borçka ilçelerinin yanı sıra çevre ilçe ve illerden de yüzlerce kişi katıldı. Lazca ağıtların yakıldığı törende, "Reşit Kibar ölümsüzdür", "Çetelerden hesabı halklar soracak" sloganları atıldı. Törende yapılan konuşmalarda bölgenin ekolojik talanına izin verilmeyeceği ve sonuna kadar mücadeleye edileceği vurgulandı.

Cenaze töreninde söz alan Dursun Ali Koyuncu, "Dün Cankurtaran'a çıktığımızda yabancılarla karşılaşacağımızı zannettik. Onları oradan kovacaktık. Ama biz bilemedik ki kapı komşularımız ihanet içindeymiş. Yunus Merttürk, Reşit Merttürk, Bünyamin Merttürk günlerce bunu planladı. Bu katliamı, AKP Artvin Millet-

vekili Faruk Çelik öncülüğünde organize ettiler" diye konuştu.

Doğu Karadeniz Halkevi Temsilcisi Kamil Ustabaş da, "Bir ağacımızı bile kestirmeyeceğiz. Biz çok daha cesuruz, Reşit Kibar'ın cesaretini kuşandık. Maden için bölgeye gelenler, doğamızı katletmeye gelenler, korkmalı. Biz yanı başımıza Reşit'i alarak mücadele edeceğiz" ifadelerini kullandı.

Hopalılar, ormanlık alanı kimseyi sokmamaya kararlı olduklarını vurguladı.

Saldırıda katledilen Reşit Kibar Çiftköprü köyünde defnedildi.

REŞİT KİBAR İÇİN KENTLERDE EYLEM

Katliamın ardından İzmir, Trabzon, Samsun, Antalya ve İstanbul'da sokağa çıkan yüzlerce kişi, Reşit Kibar'ın hesabını soracaklarını ve sermayenin karı uğruna doğanın katledilmesine izin vermeyeceklerini vurguladı.

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde bir araya gelen kitle, "Sermayenin terörüne teslim olmayacağız. Hopa halkının mücadelesinin yanındayız" dedi.

Trabzon Emek ve Demokrasi Platformu ve Derelerin Kardeşliği Platformu'nun çağrısıyla Meydan Parkta yapılan eylemde, söz alan köylülerin avukatlarından Halkevleri Hukuk Sekreteri Haktan Özkan, bu projelerin "kamu yararı" denilerek aklanmaya çalışılmasına tepki gösterdi, "Reşit arkadaşımızı kaybettik ama bilsinler ki memleketin dört bir yanında bu projelerini başlarına yıkacak Reşitler var" dedi.

Samsun, Antalya ve İstanbul'da da eylemler yapıldı. İstanbul Kadıköy'de yapılan eylemde, "Ormanlarımıza, suyumuzla, toprağımıza sahip çıkıyoruz" ve "Doğaya ve bize saldırmaya son verin. Doğayı savununlar zulmünüze asla boyun eğmeyecek" pankartlarının açıldı, Reşit Kibar'ın hesabının sorulacağı vurgulandı.

Binler 'katliam yasası'na karşı Yenikapı'da buluştu: Yasayı sokakta biz yapacağız

İSTANBUL - Sokakta yaşayan hayvanların katledilmesini meşrulaştıran ve "katliam yasası" olarak bilinen yasanın geri çekilmesi için binlerce kişi Yenikapı miting alanında buluştu. Katliam yasasına karşı mücadeleyi sürdüreceklerinin altını çizen hayvan hakları savunucuları, "AKP yaparsa katliam yapar", "Yasayı geri çek" sloganları attı.

ESP/SKM: YASAYI SOKAKTA BİZ YAPACAĞIZ

Yenikapı Marmaray durağında bulunan çok sayıda kişi sloganlarla miting alanına yürüdü. ESP ve SKM, "Faşizm öldü-

rür mücadele yaşatır. Kanlı yasaya karşı mücadeleyi yükselt" pankartı ile yürüdü. DEM Parti Milletvekili Çiçek Otlu'nun da katıldığı yürüyüşte sosyalistler, "AKP yaparsa katliam yapar", "Katliam yasasına geçit vermeyeceğiz" dövizleri taşıdı.

Sosyalistler, "Yasayı sokakta biz yapacağız" vurgusu yaptı.

Sosyalistlerin taşıdığı "AKP yaparsa katliam yapar" dövizine el koymaya çalışan polise karşı onlarca kişi arama noktasına geldi. "Bu yasayı AKP onaylamadı

mi? Gençleri, kadınları, çocukları katlederken sesiniz çıkmıyor; biz söyleyince mi sesiniz çıkıyor?" diye tepki gösterdi.

'KATLİAM YASASINA KARŞI BİZİMLE BİRLİKTE OLMAYA DAVET EDİYORUZ'

Mitingde yapılan açıklamada, sokak hayvanlarını hedef alan yasanın kabul edilmeyeceği vurgulandı. Yasanın yürürlüğe girmesinin ardından yaşanan hayvan katliamlarının hatırlatıldığı açıklamada, basın emekçileri ve halka, katliam yasasına karşı bizimle birlikte olma çağrısı yapıldı.

'Filistin için sokağa, mücadeleyi büyütme'

HABER MERKEZİ- Siyonist İsrail devleti, işgal altındaki Batı Şeria'da "son 20 yılın en büyük" saldırısını başlattı. Batı Şeria'nın Cenin, Tülkarim, Nablus ve Tubas kentlerinde gerçekleştirilen eş zamanlı baskınlarda onlarca Filistinli katledildi ve yaralandı. Aralarında çocuklarında bulunduğu onlarca Filistinli gözaltına alındı.

İSLAMİ CİHAD KOMUTANI ÖLDÜRÜLDÜ

İsrail askerleri tarafından Tülkarim'deki Nur Şems Mülteci Kampı'nda yer alan bir camiye düzenlenen baskında yaşanan çatışmada 5 Filistinli katledildi. Katledilenler arasında İslami Cihad'ın Tülkarim Taburu komutanlarından Muhammed Tabur'u de bulunduğu açıklandı.

CENİN'İN YÜZDE 70'İ YERLE BİR EDİLDİ

Tubas ve Tülkarim'den çekilen İsrail ordusu, Cenin'deki kuşatmasını sürdürüyor. Kuşatma sonucu Cenin'de yaşayan Filistinlilerin su, elektrik ve gıdaya erişimi engellendi. Filistinliler, Cenin mülteci kampında ekmek dahil olmak üzere hiçbir temel ihtiyaca ulaşamadıklarını söyledi.

Cenin'deki yerel yöneticiler, kentteki yollar, altyapı ve dükkanların en az yüzde 70'inin buldozerlerle yerle bir edildiğini, su ve kanalizasyon hatlarının 20 kilometresinin yıkıldığını açıkladı.

Bölgedeki El Cezire muhabirleri, onlarca yıl içerisinde tanık oldukları en şiddetli saldırının yaşandığını aktardı.

HASTANELER KUŞATMA ALTINDA

Sınır Tanımayan Doktorlar (MSF), evi

yağmalanan ve işkenceye uğrayanlardan birinin kendi bünyelerinde çalışan bir gönüllü olduğunu ve ayrıca, İsrail güçlerinin Halil Süleyman Hastanesini kuşatarak, hastanedeki sağlıkçıları diyaliz işlemlerine son vermeye zorladığını aktardı. İsrail'in günlerdir kuşatmaya aldığı Cenin Hastanesinde de refakatçileriyle birlikte 180 hasta ve 75 sağlık emekçisinin gıda ve ilaçtan yoksun olduğu belirtildi.

İsrail ordusunun İbn-i Sina Hastanesini de kuşattığı, İsrail askerlerinin yaralı taşıyan ambulansların geçişine izin vermediği öğrenildi.

İşgal altındaki Batı Şeria'da da "Gazze'deki gibi ilerlenmesi" gerektiğini savunan İsrail Dışişleri Bakanı Yisrael Katz, amaçlarını, bölgede yaşayan Filistinlilerin sürülmesi olarak açıkladı.

TARKUMİYE'DE 3 İSRAİL POLİSİ ÖLDÜRÜLDÜ

Filistinli direniş örgütleri, siyonist saldırganlığa İsrail askerlerine yönelik eylemleriyle yanıt verdi. El-Halil'in güneyindeki Tarkumiye'deki güvenlik noktasında 3 İsrail polisi öldürüldü. Eylemi, Halil el-Rahman Tugayları üstlendi.

İSRAİL'DE GENEL GREV İLAN EDİLDİ

Filistin direniş örgütlerinin elindeki 6 İsrailinin cansız bedenlerinin bulunması sonrası İsrail'de Netanyahu hükümetine tepki büyüyor. Yüz binlerce kişi, rehinelere geri dönüşünü sağlayacak ateşkes anlaşması imzalamadığını isteyerek sokaklara çıktı. Ayrıca İsrail'in en büyük sendikalarından Histadrut'un çağrısıyla bir günlük genel greve çıkıldı. Grev, iş yerleri,

okulları ve ulaşım sektörünü etkiledi. Tel Aviv'deki Ben Gurion Havalimanında tüm uçuşlar askıya alındı.

İSRAİL'İ KORUYAN ABD GEMİSİ İZMİR LİMANINA DEMİRLEDİ

Filistin halkına soykırım saldırıları sürerken, faşist şeflik rejimi katliamlara suç ortaklığını sürdürüyor. ABD'nin İsrail'i korumak üzere bölgeye gönderdiği USS Wasp adlı amfibi hücum gemisi İzmir Limanına demirledi. Aynı gemi ağustos ayında da Akdeniz'de TGC Anadolu ile ortak eğitime katılmıştı.

'FİLİSTİN DİRENİŞİNİN PARÇASIYIZ'

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri, ABD savaş gemisinin İzmir Limanına demirlemesine karşı Alsancak'taki ÖSYM binasından limana yürüdü. "Emperyalistler ve işbirlikçiler yenilecek, direnenler kazanacak. Katil ABD İzmir limanından defol" pankartıyla yapılan yürüyüşte; "Emperyalistler 6. Filo'yu unutmayın", "ABD bu memleket bizim", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol" dövizleri taşındı.

Türk burjuva devletinin İsrail'le ticari, askeri ilişkilerini sürdürdüğü vurgulanan eylemde, "Türkiye'deki NATO savaş kabinesi, askeri olarak İsrail'e her türlü desteği sağlamakta tereddüt etmiyor. Ticaretin kesilmesi ise tamamen yalandır" denildi.

İzmir halkının Filistin direnişinin parçası olduğu vurgulanan açıklamada, "Filistin'de milyonlarca çocuğun, milyonlarca kadının, milyonlarca emekçinin katline sebep olan İsrail ve ABD'nin savaş gemilerini limanlarımızda istemiyoruz. Dönün

SKM: Halide Cerrar ve Filistinli tutsaklarla dayanışmayı büyütelim

HABER MERKEZİ - Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM), 2023'ün Aralık ayından bu yana siyonist İsrail tarafından tutsak edilen ve 13 Ağustos'ta Damon Tirtza Kadın Hapishanesine sürgün edilerek ağır tecrit altında tutulan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) lideri Halide Cerrar ile dayanışma çağrısında bulundu.

Cerrar'ın 2'ye 1.5 metre boyutunda tabutluk hücrelerinde tutulduğunu, hava alabileceği her yerin kapatılması nedeniyle nefes almakta zorlandığını, yüksek sıcaklıktan uyuyamadığını, hücredeki suyun kesildiğini, verilen yemeğin çok kötü olduğunu duyuran SKM, "Siyonist işgalin 76 yıldır süren Nakba'nın bir parçası olarak Filistinli tutsaklara dönük sistematik işkence, cinsel saldırı ve tecridine karşı tüm kadınları, Halide Cerrar şahsında Filistinli tutsaklarla enternasyonalist dayanışmayı büyütme çağırıyoruz" dedi.

Filistin Feminist Kolektifi de Halide Cerrar ve tüm Filistinli tutsakların koşulsuz serbest bırakılmasını istedi.

tarif sayfalarına bakın, 6. Filo'yu unutmayın" denildi.

ESP: ÖZGÜR FİLİSTİN İÇİN DENİZLERİN RUHUyla SOKAĞA

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP), sosyal medya hesabından "Sözde Filistin halkının yanında olduğunu iddia eden faşist AKP, emperyalist siyonist katillerle iş tutmaya, işbirliğine devam ediyor. Soykırımcı katiller, suç ortakları ve işbirlikçilerine karşı özgür Filistin için Denizlerin ruhuyla sokağa, mücadeleyi büyütme" çağrısı yaptı.

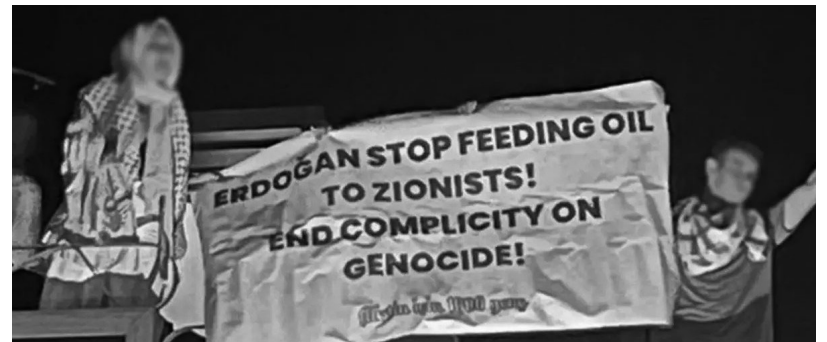
Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) "Soykırımcı katillerle ve onların suç ortaklarıyla mücadeleye devam edeceğiz. O gemi gidecek" dedi.

İsrail'le ticari ilişkileri ifşa eden Filistinliler sınır dışı edilmek isteniyor

İSTANBUL - TRT World'ün bir panelinde İsrail'e petrol tedarikini ifşa eden 2'si Filistinli 4 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınan Filistinli 2 üniversite öğrencisi, Arnavutköy Geri Gönderme Merkezine götürüldü.

Bir hafta sonra serbest bırakılan Filistinli genç kadınlar hakkında sınır dışı edilme kararı verildiği öğrenildi.

Avukatların sınır dışı edilme kararına itiraz ederken, Filistin için Bin Genç "Deportu durdurun" çağrısı yaptı.

Kadın yoksulluğu ve yeniden üretim

» TEZER MARMARA

Faşist şeflik rejiminin, Mehmet Şimşek eliyle uygulamaya koyduğu Orta Vadedeli Program, enflasyonu düşürmek gerekçesiyle halkı, sefalet ücretine mahkum etti. Bu durum, hayat pahalılığı karşısında zaten temel ihtiyaç malzemelerine bile ulaşmakta zorluk çeken halkın, yoksulluğunu daha da artıracak. Öyle ki, milyonlarca insan açlık sınırının altında aldıkları ücretlerle hayatta kalmaya çalışıyor.

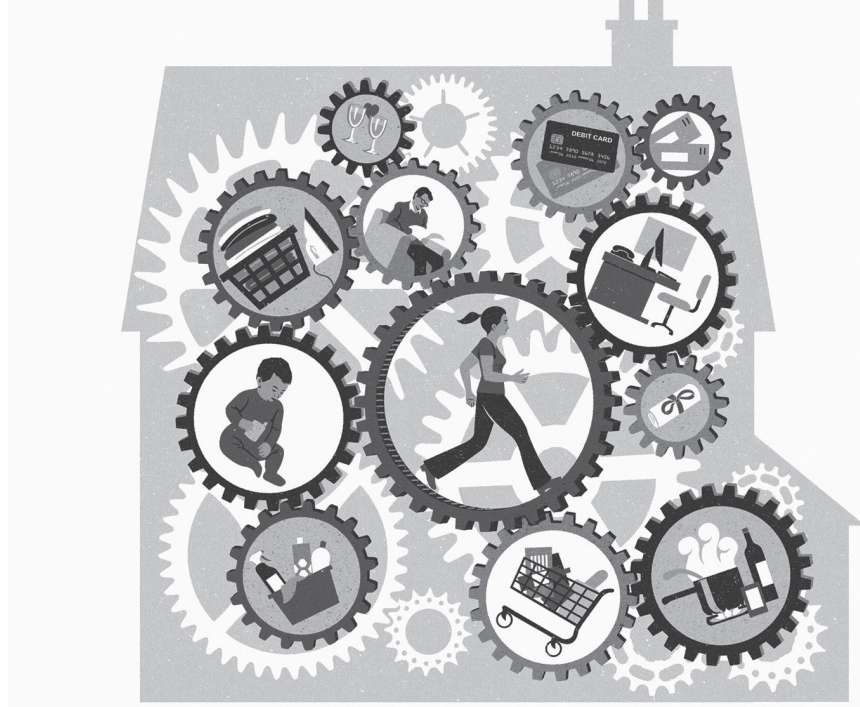
Bu genel yoksulluk içinde kadınların yoksulluğu ise ayrı bir yerde duruyor. Kadın yoksulluğunda, toplumsal üretim ve yaşamdaki cinsiyetçi iş bölümünün yanı sıra kadının ev içinde yeniden üretim sürecinde harcadığı emeğin görünmez kılınması ve karşılıksız bırakılması merkezi bir yerde duruyor.

Kadının ev içinde harcadığı emek, temelde insan türünün biyolojik yeniden üretimi ve emek gücünün günlük yeniden üretimi üzerinden şekillenir. Her iki üretim de hem sermaye hem de erkek egemen toplumsal düzen bakımından zorunlu ve gereklidir.

Maddi yaşamın sürdürülebilirliği açısından insan türünün üretilmesi, tartışmasız zorunlu bir toplumsal olgu olarak kabul edilir. Erkek egemen kapitalist düzenin sürmesi bakımından türün üretiminin yaşamsal bir niteliği bulunuyor. Çünkü türün üremesi demek, kapitalist düzenin bekası için gerekli olan emek gücünün, başka bir ifadeyle işçi sınıfının bolca var olması anlamına geliyor.

Kapitalist üretimin devamı bakımından proleter erkeğin -elbette kadının da- her gün kendini yeniden üretime hazırlaması zorunludur. Sömürü çarkının dönmesi için bu gereklidir.

Sermayenin kendini genişleterek yeniden üretmesinin koşulu, emek gücünün günlük olarak hazırlanmasında

somutlanır. Bu işin sorumluluğu da "eş", "anne", "abla" sıfatlarının yüklendiği kadındadır. Erkek egemen kapitalist sisteme göre, bu sorumluluk da ezeli ve ebedidir.

Çocuk, hasta ve yaşlı bakımından sofraya yiyecek bir şeyler koymaktan ev ekonomisine her gün tekrarladığı bu işler, kadını nesneleştirir ve bu durum, ev içinde harcadığı emeğin görünmezliğinde somutlaşır. Kadın dışarıda toplumsal üretimin bir parçası olduğu durumda da bu döngü kırılmaz, "ev işleri" kadının sorumluluğu ve görevi olarak kalmaya devam eder.

Ev işi olarak kodlanan yeniden üretim sürecinin doğal karakteri, karşılığının ödenmemesidir. Bu durum da kadının yoksullaşmasının nedenlerinden biridir. Çünkü kadın, aile kurumu içinde bir ömür boyu 24 saat çalışmasına rağmen, elinde avucunda olan sıfırdır. Ömrünün

verdiği bu çalışmanın sonunda emeklilik hakkı bile yoktur. "Koca"nın verdiği paradan atılabildiği oranda, kendisi için bir şey alabilir ya da yapabilir. Ancak giderek derinleşen yoksulluk krizi ile birlikte böyle bir "olanak" da artık yok. Bu çıkmaz içinde kadın, yine emeğinin değersizleştirildiği ev eksenli çalışma alanına yönlendirilir. Ev işlerine ek olarak, evde yapacağı bu işlerin de ne bir güvencesi ne bir sosyal hakkı ne de hak ettiği bir ücreti olacaktır.

Yeniden üretim sürecinde kadının harcadığı emeğin ücretlendirilmesi ve emeklilik hakkının verilmesi, yoksulluk krizini daha ağır yaşayan kadınlar bakımından önemli bir çıkış olacaktır.

Kadının görünmeyen emeğinin, onun doğal bir parçası olmayıp aksine toplumsal ve ekonomik bir olgu olduğunu ortaya koymak gerekiyor. Bu bakımdan evden harcanan emeği tanımlamak zorunludur. Bu tanımlama, gerek evde "bir

kadın yoksulluğu

iş" yapıldığını ortaya koymak gerekse de kadının ev içindeki konumunun sorgulanması bakımından önemlidir.

Öncelikle, bu işlerin ücretlendirilmesi, ev işlerinin kadının ezeli ve ebedi görevi olduğu yanılmasını yıkacak, cinsiyetçi iş bölümünün temelini oyacaktır. Ayrıca, kadınların kendilerine ait olan ve nasıl kullanabileceklerine kendilerinin karar verebileceği bir bütçeleri olacaktır. Bu da kadının erkeğe olan ekonomik bağımlılığını azaltacaktır. Bu ekonomik bağımlılık o kadar büyük bir bela ki, kadınlar, aslında sürdürmek istemedikleri evlilikleri, yoksullukları ve çaresizlikleri nedeniyle sürdürmek zorunda kalıyor. "Boşandıktan sonra nasıl yaşayacaksın?" sorusunun yanıtı kadınlar için ürkütücü-yken, boşanma davası sürecinin bile bir maliyeti oluyor.

Kapitalistlerin emeğini sömürdüğü proleter erkeği yeniden üretime hazırlamak, kapitalistlere yeni işçiler sunmak için türün üretilmesini sağlamak, çamaşır, bulaşık, temizlik, yemek, çocuk ve yaşlı bakımı gibi görünmeyen ancak yaşamın devamı için zorunlu olan işleri yapmak cinsiyetçi iş bölümünün kadınlara dayattıkları. Zenginler bu saydıklarımızın tamamını para karşılığında yaptırırken, kadınlar evli oldukları erkekler, "anne"si oldukları çocuklar ya da ağabeyleri, babaları vb. için bunların tamamını herhangi bir ücret almadan yapıyor. Cinsiyetçi iş bölümüne karşı mücadelemizin bir parçası olarak bugün ev içi emeğin ücretlendirilmesi, kadınların sigortalı yapılarak, emeklilik hakkını kazanması, görünmeyen emeğimizi görünür kılama mücadelemiz bakımdan önemli bir yerde duruyor.

ÖGK istismar failini ve serbest bırakanları teşhir etti

HABER MERKEZİ - Özgür Genç Kadın (ÖGK), üç yıl boyunca bir çocuğa sistematik bir şekilde cinsel istismar saldırısında bulunan ve serbest bırakılan Musa Şenol'un tutuklanması için İstanbul ve Eskişehir'de eylem yaptı.

Eskişehir'de toplu taşıma araçlarında eylem yapan ÖGK'lular, bir çocuğun eniştesi Musa Şenol tarafından sistematik cinsel istismar saldırısına uğradığını, failin bir gün gözaltında tutulup serbest bırakıldığını hatırlattı. Erkek yargının ve erkek devletin bir istismarın daha üzerini örtmesine izin vermeyeceklerini vurgulayan ÖGK'lular, "Ellerimiz istismarcıların yakasını asla bırakmayacak. Musa Şenol derhal tutuklansın" dedi.

ÖGK'nın İstanbul'da Kadıköy Khalkedon Meydanında yaptığı eylemde söz alan SGDF Eşbaşkanı Berfin Polat, çocuk istismarı suçunu işleyenlerin, gücü

AKP'den aldığını söyledi, "Bulduğumuz her sokağı, kampüsü, liseyi, meydanları çocuk istismarı faillerine karşı genç kadınların isyanıyla doldurmaya devam edeceğiz" diye konuştu.

SKM'den kadın katliamlarına karşı eylem

İSTANBUL - Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM), kadın cinayetlerine karşı İstanbul'da Eminönü-Kadıköy vapurunda eylem yaptı.

"Kadın katliamlarının sebebi erkek egemen devletin kadın düşmanı politikalarıdır. Kadın katliamlarına karşı kurtuluş sokakta, öz savunmada" diyen SKM'liler, vapurda kadınlara düdüğü dağıttı ve kadına yönelik şiddete karşı ses çıkarmalarını istedi. Vapurda, uzun süre düdüğü ve alkış sesleri yükseldi.

BÜYÜTEÇ
Olca Çelik

Savaş sanayisi ve Kürt halkının kaniyla gelen rekortmenlik

Savaş kapitalistleri vergi rekortmenliğinde ilk iki sırayı yine kimseye bırakmamış. 2021, 2022 ve 2023'te en çok gelir vergisi ödeyen kişiler olan Selçuk Bayraktar ve Haluk Bayraktar'ın ödediği vergi 2021'den bu yana 12 kat artmış.

Bayraktar çetesinin bu zenginleşmesi bize sadece yandaşların palazlanmasını değil, savaş sanayisinin ekonomik büyümenin lokomotif güçlerden biri haline geldiğini gösteriyor. Bu lokomotif rol de Türkiye kapitalizminin emperyalist iş bölümü içerisindeki mevcut konumunu aşma çabası ile doğrudan ilişkili.

EMPERYALİST İŞ BÖLÜMÜNÜ SAVAŞLA AŞMAK

Bilindiği üzere Türkiye kapitalizmi, eşitsiz gelişim kanunu sebebiyle emperyalist iş bölümünde düşük teknoloji ve ucuz fiyatlı üretim halkasında bulunan, ithal-girdi ihtiyacını karşılayabilmek için mali sermaye akımlarına bağımlı bir kapitalizmdir. Bu, ürettiği değerlerin aslan payının emperyalist ülkelere kaptırmasına yol açıyor. Diğer bağımlı ülkelerle rekabet baskısı altında küresel siparişlerin ve mali sermaye akımlarının debisi azaldıkça da faiz-döviz kısılcasına giriyor ve bu da kaptırdığı değerlerin daha da büyümesine yol açarak kriz yükünü büyütüyor.

İşte, savaş sanayisinden beklenen, ileri teknoloji ve daha yüksek fiyatlı üretimi ve ihracatı büyütürken emperyalist iş bölümündeki bu sıkışık konumun aşılmasına yardımcı olması, hatta öncülük etmesi. 1990 öncesi emperyalist ülkelerden hazır alım yapan; 1990-2000'de bu ülkelerle ortak üretime geçen; 2000-2010'da kısmi tasarım kabiliyetini geliştiren Türk savaş sanayisi bu kapsamda asıl atılımını 2010 sonrasında gerçekleştirdi. 2010-2020 arasında yerli tasarımları geliştirmeye başladı ve 2020 sonrasında da temel ve ileri teknolojileri üretebilir konuma yükseldi. 2002'de yüzde 24 olan yerlilik payı böylece 2022'de yüzde 70'lerin üzerine çıktı.

Diğer sanayilerle kıyaslandığında savaş sanayisinin üretim basamaklarını böylesine hızlı atlama sürecinin ardında

↳ Silah, özel bir maldır. Pazarı savaş, alıcısı da devletlerdir. Diğer pazarlarla kıyaslandığında savaş pazarı hem daha korunaklıdır hem de kendi talebini çok daha doğrudan ve hızlı yaratır. Bizde savaş sanayisinin lokomotif güç olarak seçilmesinin temel sebebi de Türk burjuvazisinin sömürgeci boyunduruk altında tuttuğu Kürdistan'da yürüttüğü savaş ve işgalin ona sağladığı bu avantajdır.

elbette ki Erdoğan'ın stratejik yönelimi yatıyor. En büyük alıcı devlet olduğu için, savaş bütçesi arttırıldıkça bu sanayi de palazlanıyor. Ayrıca sanayinin ileri teknoloji üretim için ihtiyaç duyduğu Ar-Ge yatırımlarının yüzde 60-80'i devlet tarafından karşılanıyor, en büyük teşvik ve vergi muafiyeti bu sanayiye gidiyor.

Teknoloji düzeyindeki gelişime koşut olarak kendi devletin tedarikçisi konumunu aşmış, önemli bir ihracatçıya da dönüşmüş olan Türk savaş sanayisi bugün üretimin yarısından fazlasını ihraç eder durumdadır ve 185 ülkeye 230 çeşit silah satar hale gelmiştir. Bu sanayinin 2002'de ihracat içerisindeki payı sadece yüzde 0,69 iken, 2023'te 5,5 milyar dolar ihracatla bu pay yüzde 2,2'e kadar çıkmış. 2028'de bu payın 10 milyar dolar ile yüzde 3'e yükseleceği tahmin ediliyor.

BİR AR-GE LABORATUVARI OLARAK KÜRDİSTAN

Silah, özel bir maldır. Pazarı savaş, alıcısı da devletlerdir. Diğer pazarlarla kıyaslandığında savaş pazarı hem daha korunaklıdır hem de kendi talebini çok daha doğrudan ve hızlı yaratır. Bizde savaş sanayisinin lokomotif güç ola-

rak seçilmesinin temel sebebi de Türk burjuvazisinin sömürgeci boyunduruk altında tuttuğu Kürdistan'da yürüttüğü savaş ve işgalin ona sağladığı bu avantajdır.

Sömürgeci savaş sayesinde sadece yeni doğal kaynaklara/ucuz işgücüne ulaşılmaz veya önceden ithalat kalemi olan silahların yerleştirilmesi sağlanmaz. Aynı zamanda (ve hatta bugün esas olarak) icat edilen yüksek teknoloji silahlar sahada denenip iyileştirilerek dünyadaki öteki savaş pazarlarında da kullanılabilir bir meta haline getirilir. Yani örneğin, bugün SİHA'ların bir "dünya markası" olmasını ve Ukrayna'dan Katar'a, Suudi Arabistan'dan Azerbaycan'a birçok ülkeye ihraç edilebilmesini sağlayan şey, Kürdün üzerinde sınırsızca denenebiliyor ve başarısının "kanıtlanabiliyor" olmasıdır.

Ürettiğinin yüzde 90'ını ihraç eden ve savaş sanayisi ihracatında yüzde 32 pay ile birinci konumda olan savaş kapitalisti Bayraktar çetesi işte bu sömürgeci savaş sayesinde vergi rekortmeni olmuş, Türkiye kapitalizmi kuş kadar olan yüksek teknoloji üretimi ve ihracatını bu sömürgeci savaş sayesinde hareketlendirebilmiştir.

SOLDA İKİ YANLIŞ KAVRAYIŞ

Buradan yola çıkıp, ezilenler cephesinde yaygın olan iki yanlış perspektife de işaret etmeliyiz.

Sosyal-şovenizmin etkisiyle emekçi solun azımsanmayacak bir kesiminde zaten politik boyutuyla pek mevcut olmayan savaş gerçekliği, maalesef ekonomik boyutuyla da oldukça dar kavranmaktadır. Oysa sömürgeci savaşın özel önemi anlaşılmeden Türk savaş sanayisi üzerine tahlillerde bulunulamayacağı gibi, bu sanayinin ve Bayraktarlar gibi çetelerin yükselişi de yandaşlık, ballı teşvik, yolsuzluk eleştirilerine sıkıştırılmaz. Türkiye kapitalizminin emperyalist iş bölümünde üst halkalara atlama isteği ve sömürgeci savaş gerçekliği beraberinde kavranmalı, yandaşlık eleştirisi bunların sebebi değil, sonucu olarak görülmelidir.

Yurtsever harekette ise meseleye çoğu zaman savaş harcamalarının fazlalığı üzerinden yaklaşıldığını görürüz. Bu harcamalar düzenin iktisadi çıkmazının baş sebebi olarak görüldüğü için sömürgeci savaş biterse ekonomik krizin veya kriz yükünün de aşılabileceği iddia edilir. Oysa görüldüğü üzere gerçek tam tersidir: Savaş sanayisi Türkiye kapitalizmini krize sokan değil, tepesindeki kriz baskısını aşabilmek için büyümenin lokomotif haline getirmeye çalıştığı bir güçtür. Yani, mevcut yoğunluk düzeyinde, sömürgeci savaş krizin sebebi değildir, tersine, kriz savaşı büyüyen bir faktördür. Savaş harcamalarını hatalı bir şekilde "israf" kategorisinde değerlendiren bir perspektif, onun bugün salt bir ithalat kalemi değil, reel üretimi ve ihracatı büyütücü, yani değer yaratıcı ve istihdam sağlayıcı yönünü gözden geçirir. Kimi acıklı durumlarda ise savaşın bitmesiyle yabancı sermaye girişlerinin artması arasında hezeyanlı-liberal bir korelasyon kurulduğunu görürüz.

Oysa savaş karşıtlığını kriz ve yoksulluk üzerinden değil, ulusal hak ve özgürlük çerçevesinden kurmak çok daha doğru bir yoldur. İlla ekonomik bir teşhir yapılacaksa da, "Türkiye kapitalizminin sömürgeci savaşı sürdürüp, Kürt'ü öldürdüğü müddetçe büyüyebileceği" söylenmelidir. Bu yazının bir amacı da zaten bu teşhire malzeme sağlamaktır.

Limter-İş tersane işçileriyle yeni dönemi tartıştı

İSTANBUL - DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikası; tersanelerde ücretlere zam yapılması, sigortaların alınan ücretler üzerinden tam yatırılması, ücretlerin zamanında ödemesi, İSİG önlemlerinin alınması için yürütülecek mücadeleyi tartışmak üzere 3 Eylül günü işçilerle bir araya geldi.

Toplantı öncesi Tuzla tersaneler havzasında işçilere çağrı yapan Limter-İş Sendikası, gerçekleştirdiği toplantıda işçilerin önerilerini aldı. Sendika, toplantıda yapılan öneriler doğrultusunda önümüzdeki dönem, işçilerin talepleri ekseninde nasıl bir çalışma yürüteceğini belirleyecek.

Edebali: Mücadelemiz patronlar ve MEB'e karşı

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası Genel Başkanı Eren Edebali, eğitim emekçileri arasında örgütlenme yapan sendikaların özel, kamu ayrımı yaparak özel sektördeki eğitim emekçilerini örgütlenmediğine dikkat çekti. Örgütlenemez denilen özel sektördeki eğitim emekçilerinin fiili meşru mücadele hattıyla taleplerini tartıştığını söyleyen Edebali, "Sendikalı olmak bir tutum. O tutumu kolektif bir şekilde hayata geçireceğiz" dedi.

PINAR GAYIP [ETHA]

İSTANBUL- Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası üç yıl gibi kısa bir sürede özel sektörde çalışan eğitim emekçileri arasında önemli bir örgütlenme çalışması yürüttü. Eğitim emekçileri arasında örgütlenen sendikalar özel sektörde çalışan eğitim emekçilerini örgütlenme perspektifine sahip olmadığı için 2021 yılı Ağustos ayında kurulan sendika, özel sektördeki eğitim emekçilerinin hakları için mücadele ediyor. Belirli süreli iş sözleşmesiyle çalışan ve her an işten atılma tehdidiyle yüz yüze kalan, MEB'e bağlı özel okullarda patronların mobbing ve baskısına uğrayan, sefalet ücretine mahkum edilen, mesaiye zorlanan ancak mesai ücretleri gasp edilen özel sektördeki eğitim emekçilerinin sorunları bunlarla da bitmiyor.

Yürüttükleri mücadele ile özel okul patronlarına geri adım attıran, Milli Eğitim Bakanlığını kendileriyle muhatap kılmaya çalışan Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası Genel Başkanı Eren Edebali ile özel sektör eğitim emekçilerinin örgütlenme sürecini konuştuk. Edebali, özel sektör eğitim emekçilerinin güvenceli çalışma koşulları, taban maaş hakkı elde edilene dek mücadeleyi sürdüreceklerini söyledi.

VARLIK MÜCADELESİ VEREN BİR EMEK KİTLESİ

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası olarak yürüttüğünüz mücadeleyi anlatabilir misiniz?

Sendikamız, 2021 yılı Ağustos ayında kuruldu. Güvencesiz koşullarda çalışan, varlık mücadelesi veren, özel sektörde çalışan bir emek kitlesi öğretmenler. Bu kitle örgütsüz bir alandan geliyor. Var olma mücadelesini tamamlayan, taleplerini tartıştıran bir öğretmen kitlesinden bahsediyoruz. Sendika olarak bu alanda 3 senede ciddi anlamda örgütlendik.

Özel okullarda güvencesiz çalışma koşullarını dayatan bir patron cephesi var. Bu cephe gittikçe genişledi. Bu koşulları Milli Eğitim Bakanlığının (MEB) politikaları, özelleştirmeler sağlıyor. Kamusal eğitim anlayışından vazgeçildi. Atama sayısının azalması sebebiyle yüz binlerce eğitim emekçisi bu güvencesiz alana geldi. Öncelikle bir sendikanın gerekliliğini tartıştık. Taleplerimiz buradan gelişti.

10 nolu iş kolundayız. İki hedefimiz var. Birincisi, bir emekçi, işçi kimliğiyle öğretmenlerin bu mücadelede yer alma-

sı; ikincisi de Türkiye'deki sınıf mücadelesinin önemli bir kolu, ayrı bir dinamizmi ama birleşik bir karaktere sahip olan eğitim emekçileri hareketinin bir parçası olma gerekliliği.

Sendikamız kurulmadan önce 2020 yılında online ve yüz yüze toplantılar yaptı. Bu tartışmalarda birçok soruya cevap verdik. Süreli sözleşmeyle çalışan bir meslek grubu. Tabii ki kaygıları, korkuları var. Geleceksizlik en büyük sorun. Çalışma hakkına kalıcı bir şekilde erişemiyorsunuz; bugün varsınız yarın yoksunuz, bu tutum yoksunluğuna yol açıyor ve başka sonuçları doğuruyor. Arkadaşlarımız hakim olmadıkları sözleşmelere imza atarak mağduriyet yaşıyor. Sendikanın varlığıyla burada önemli aşamalar kat ettik.

ÖĞRETMENLER REKABET DİŞLİLERİ ARASINDA EZİLİYOR

Bir tarafı belirli süreli sözleşmelerdi bir tarafı da mobbingti. Özel sektörde çalışan öğretmenler de mobbing saldırısı altında. Çünkü patron kar, fazla çalıştırmak, angarya iş yaptırmak; rekabet koşullarında sürekli müşteri kitlesini kendi alanında görmek istiyor. Bu rekabetin dişlileri arasında öğretmenler eziliyor.

TİS TEK BAŞINA BAKIŞ AÇIMIZ DEĞİL AMA ÖNEMLİ

İşyerlerinde de kendimizi var etmek istedik, çünkü bizim için önemli alanlar. Halen bir toplu sözleşme (TİS) yapamadık. Ama tek başına TİS'e bağlanan bir mücadele hattı örgütlemiyoruz. İşyerlerinde çalışma koşullarının iyileştirilmesi, ekonomik, sosyal, demokratik hakların elde edilmesi için TİS önemli tabii ki. Taleplerimizi dile getirdiğimizde ciddi saldırılarla karşılaşılıyor. Patronlar, belirli sözleşmenin arkasına saklanarak "sözleşme bitti" diyerek işten çıkarıyor. Bunları çözmeye çalışıyoruz. Sendikamız üç sene içinde işyerlerinde ciddi ağırlık elde etti, çoğu özel öğrenim kurumlarına yayıldı, buralarda ufak, büyük sorunlar karşısında tepki örgütledi.

PATRONA KARŞI MÜCADELE VERİYORUZ AMA MEB DE PATRONUMUZ

Patrona karşı mücadele veriyoruz ama bizim özgün koşullarımız da var. Özel öğrenim kurumları MEB'e bağlı. MEB de patronumuz pozisyonunda.

Bir süredir taban maaş mücadelesi

veriyoruz. Taban maaş dediğimizde, belirli süreli sözleşmenin kaldırılması gerekiyor. Buradaki somut kazanım haliyle tüm özel okullara yayılacak ve meslektaşlarımızın hakkını sağlayacak.

ÖRGÜTLENEMEZ DENİLEN KİTLE İÇİNDE FİİLİ MÜCADELE YÜRÜTTÜK

Üç sene içinde geniş bir birliği ve sendikanın örgütlenmesini hedefledik. Bu kadar korkunun, endişenin olduğu, örgütlenemez denilen bir öğretmen kitlesi içinde fiili mücadele anlayışı yarattık. Bu anlayışa, akla sahip olan arkadaşlarımızı sendika çatısı altında buluşturduk. Üç sene içinde taban örgütlenmesi de yaratıldı.

ÖMK'YA KARŞI TEKRAR MÜCADELE HATTI ÖRGÜTLEMEECEĞİZ

Bir süre önce Öğretmenlik Meslek Kanununda (ÖMK) özel sektör öğretmenlerinin haklarının yer alması için nöbet tutunuz ve mücadeleyi sürdürüyorsunuz. Sendika olarak yeni dönem politik hattınız ne olacak?

Taban maaş hakkını geri almak, süreli sözleşmenin kaldırılmasını hedeflemek en temel iki başlığımız. Bir de eğitim iş kolunun kurulması. Eylül ayının ortasından itibaren durdurulan ve devam edileceği ifade edilen ÖMK'ya ilişkin çalışmalarımızı yoğunlaştıracağız. İki yönlü yürütmek istiyoruz; birincisi eğitim hareketi ve sendikalarla ÖMK'yı tartışmak ve yeni bir ÖMK hazırlamak için tartışma süreci başlatmak istiyoruz. İkincisi de bunun için eylemler örgütleyeceğiz, bunun biçimine de ortaklaşarak karar vereceğiz.

İŞYERLERİ MÜCADELEMİZ AÇISINDAN ÖNEMLİ

İşyerlerindeki mücadele bizim açımızdan çok önemli. TİS hakkımız elimizden alındığı için işyerlerinde üyelerimiz, çalışma koşullarını düzenleme hedefiyle hareket ediyor. Taleplerimiz süreç içinde şekilleniyor. Asgari ücret burada bir gerçeklik, ocak ayında asgari ücrete yapılacak zam sonrasında tekrar özel öğretim kurumlarındaki maaşlar tartışılacak. Buralarda ciddi bir mücadele süreci örgütleyeceğiz.

YÜZ BİNLERCE EĞİTİM EMEKÇİSİ TALEPLERİMİZİN ARKASINDA

Eğitim nöbetini 52 gün boyunca sürdürdüğümüzde bir talebi öne çıkarırdık. O talebi "dövüştürdük", topluma tanıttık. Verilen bir söz vardı, tutulmadı. Bir nöbet ağı oluşturduk ve odak haline gelmesini sağlamaya çalıştık. Belki bunu tam beceremedik. Ama 52 günün sonuna doğru zamanla toplum daha çok anladı. ÖMK Meclis'e geldiğinde, Meclisin içini talebimizle çoktan örgütlemiştik; muhalefetin sözleri, talepleri bizim hareketimizle şekillenen düşünceler haline gelmişti. Bu Milli Eğitim Komisyonu toplantısına da yansıdı. Taban maaş talebi dile getirildi. İktidar partisi de sendikamızın komisyonda yaptığı konuşma sonrası taban maaşa yönelik adımlar atılacağı sözlerini ifade etmeye başladı. Bakanlık tarafından yine verilen sözler var; ekim ayından itibaren bu sözün peşine düşeceğiz. Umutluyuz, örgütlü bir hareketiz; talebimizin arkasındayız. Yüz binlerce eğitim emekçisinin bu talebin arkasında olduğunu, umutlandığını biliyoruz. Sendikamızı, eylemlerini izliyorlar.

Son olarak neler söylersin?

Sendikalı olmanın ne kadar önemli olduğunu son dönemde özellikle, depo, maden, tekstil işçileri üzerinden de görüyoruz. Özel sektörde çalışan öğretmenler çalışma koşullarını tartışıyor. Bunun sendika sayesinde olduğunu anlaşılmaması bizim açımızdan çok önemli. Sendikalı olmak bir karar, bir tutum. O tutumu kolektif bir şekilde hayata geçireceğiz. İşyerlerinde çalışma koşullarını değiştirecek, bizden yana kılacak ve günün sonunda mesleğimizi de emeğimizi koruyarak, onu yücelterek devam edeceğiz.

As Plastik direnişçilerinden dayanışma çağrısı

PINAR GAYIP [ETHA]

İSTANBUL - İstanbul Hadımköy'de bulunan As Plastik fabrikasında toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine, 19 Eylül'de başlamak üzere grev kararı alındı. Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikasına üye işçiler, grev kararının ardından 4 sendika temsilcisi ve onlarla dayanışma gösteren 3 işçinin işten atılması üzerine 2 Eylül günü direniş çadırı kurdu.

Sendika temsilcilerini ve işçileri hırsızlık ve kendisine verilen işleri yapmamakla suçlayarak Kod-46 ve Kod-49'dan işten atan patron, işçilere hazırladığı sözleşmeyi imzalamayı dayattı, reddeden işçilere "kapı orada, zorla çalıştırmıyorum" diyerek tehdit etti. Patron, "işçilerin çoğu imzaladı sen de imzala" yalanına başvurarak "sendikayla hareket etme" diyerek sendika düşmanlığı yaptı.

'DİRENiŞİMİZLE İŞTEN ATILAN 28 İŞÇİ ARKADAŞIMIZI GERİ ALDIRDIK'

Direnen işçilerden Ebubekir Taşkın, süreci ETHA'ya aktardı. Petrol-İş Sendikasına üye olma sürecinde 28 işçinin 6 Şubat'ta işten atıldığını anlatan Taşkın, o dönem üretimi durdurarak patrona geri adım attırdıklarını hatırlattı. Patronun tüm baskı ve dayatmalarına karşı sendikada örgütlendiklerini ve yetki aldıklarını aktaran Taşkın, 19 Eylül'de greve çıkacakları bilgisini verdi.

Grev kararını almalarının ardından işten atmaların başladığını hatırlatan Taşkın, "Şu an 7 kişiyiz işten çıkarılan. İçeride patronun da baskısı arttı. Arkadaşlarımıza, 'sendikayla sözleşme yapmayın, ben size yüzde 30 zam veriyorum, haklarınızı da

vereceğim. Bizimle değilsen kapı orada, zorla mı tutuyoruz git' diyorlar" ifadelerini kullandı.

'İLKOKUL MEZUNUSUN ALACAĞIN PARA BU DİYOR'

Taşkın, patronun işçileri aşağıladığını "ilkokul mezunusun, diploman yok, senin alacağın para bu kadar" diyerek hakaret ettiğini, yemeklerin kötü olduğunu söylediklerinde "sen evinde böyle yemek mi yiyorsun?" dediğini, "havalandırma kötü, dumanın, boyanın içinde kaldıklarını" söylediklerinde ise "maliyeti yüksek bu şartlarda çalışacaksınız yapacak bir şey yok" yanıtını aldıklarını aktardı.

İŞÇİLER HIRSIZLIKLA SUÇLANDI

Patronun hiçbir delil sunmadan işçileri hırsızlıkla suçlayarak işten attığını

söyleyen Taşkın, patronun kendilerine "Sizinle çalışmak istemiyorum" dediğini kaydetti.

2 Eylül günü direniş başlatan ve 19 Eylül'de grev pankartını asacaklarını söyleyen Taşkın, dayanışma çağrısında bulundu.

PATRONUNUN İŞTEN ATMA TEHDİDİNE BİRLİKTE MÜCADELE YANITI

As Plastik patronu fabrikada çalışan işçilere işten atma tehdidinde bulunarak, direnişteki işçilerle dayanışmalarını engellemeye çalışmasına rağmen, işçiler, öğle yemeği molasında direniş alanına giderek işçi kardeşleri ile dayanışma gösteriyor. Yemek molasını direnişteki işçilerle geçiren işçiler, iş başı yaparken de "Bıçak kemikte, grev kapıda" sloganını atıyor.

BİRTEK-SEN'den mücadeleciler sendikalara ortak tutum çağrısı

ANTEP - Akcanlar Tekstil işçileri, BİRTEK-SEN öncülüğünde patrona taleplerini kabul ettirmek için direnirken, BİRTEK-SEN ortak mücadele çağrısı yaptı.

Fernas Madencilik İşletme Müdürü Serkan Güncü'nün, sadece Çalışma Bakanlığı veri tabanı ve işçilerin e-devlet hesabından edinilebilecek bir işçiye ait sendika üyelik bilgisini sosyal medya hesabından paylaşmasına tepki gösteren BİRTEK-SEN, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile patronların işbirliğine dikkat çekerek şu çağrıyı yaptı: "Bu sorun artık tek tek saldırıların hedefi olan sendikaların ve direniş yaşanan işyerlerindeki işçilerin sorunu olarak görülmez. Bu yaşananlar, toplam olarak sendikal örgütlenme ve hak arama özgürlüğünün adım adım ortadan kaldırılması anlamına geliyor. Bütün mücadeleciler sendikalara, sendikacılara ve işçilere, bu işçi ve sendika düşmanlığına karşı, sendikal örgütlenme ve hak arama özgürlüğümüze sahip çıkmak için ortak tutum alma çağrısı yapıyoruz."

Fernas Madencilik işçileri saldırılara direniyor

MANİSA - Manisa'nın Soma ilçesinde bulunan ve AKP Batman Milletvekili Ferhat Nasıroğlu'nun sahibi olduğu Fernas Madencilik'te çalışan işçiler, Bağımsız Maden-İş Sendikasında örgütlenince önce 5 işçi, ardından da 2 işçi işten atıldı.

Sendikaya üye 100'ü aşkın işçi 26 Ağustos günü direniş başlattı. Direnişin beşinci gününde Millet Bahçesinde yapılacak buluşma için Soma, Kınık, Akhisar'dan desteğe gelenlerin önü jandarma tarafından kesildi. Fakat direnişçi işçilere destek engellenmedi. Yoldan geçen kamyon ve tırlar korna çalarak direnen işçilere destek verdi. Jandarma barikatına yüklenen işçiler ve ailelerine saldıran jandarma, aralarında sendika yöneticileri, işçiler ve bir madenci eşinin de bulunduğu 5 kişiyi gözaltına aldı.

Madenci eşi aynı gün serbest bırakılınca 4 kişi iki gün gözaltında tutuldu. Sendikacılar ve işçiler imza ve yurtdışına çıkış yasağıyla serbest bırakıldı.

JANDARMA AKP'Lİ VEKİLİN ÖZEL GÜVENLİĞİ GİBİ DAVRANDI

Gözaltı saldırısının ardından işçiler ve desteğe gelenler gece boyunca Millet Bahçesinde oturma eylemi yaptı. Saldırıya tepki gösteren maden işçileri, "Asıl suçlu, sendikaya üye olduğu için madencileri işten atanlardır. Patronların özel kalemi gibi davranmayı bırak ve mesleğinin gereğini yap, hukuku uygula ve gözaltıları serbest bırak" diyerek, jandarmanın AKP'li patron Ferhat Nasıroğlu'nun paralı özel güvenliği görevini üstlendiğini vurguladı.

SENDİKA ÇALIŞMA KOŞULLARINI TEŞHİR ETTİ

Bağımsız Maden-İş sosyal medya hesabından Fernas Madencilik'teki çalışma koşullarını paylaşarak teşhir etti. Videolarda, işçilerin akan yeraltı suyu içinde kablo ve ekipmanlarla çalıştığı, gaz kaçağı, elektrik çarpması tehlikesine karşın İSİG önlemleri alınmadığı; alerjik reaksiyon, yanma, kanser ve körlüğe ne-

den olan ağır kimyasal içeren maddenin işçilerin vücuduna temas ettiği, bu tozdan korunmaları için ekipman verilmediği görülüyor.

MÜDÜR İŞÇİLERİ SENDİKALI OLDUKLARI İÇİN İŞTEN ATTIKLARINI İTİRAF ETTİ

Bu arada sendika, Fernas Madencilik müdürlerinden Sabır Nasıroğlu'nun işçileri sendikalı oldukları için işten attıklarını itiraf eden ses kaydını yayınladı. Nasıroğlu, işten atılan işçilerden Erdinç Demirtaş'ı sendikal faaliyeti durdurması için tehdit ettikten sonra "gönlü olmayan çalışmasını" diyerek işten attığını söylüyor.

İşçiler sonraki günlerde de jandarma şiddeti ve baskısına rağmen direnişlerini ve eylemlerini sürdürüyor.

'Barış kirli savaşa karşı ortak mücadeleyle gelecek'

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde halklar sokağa çıktı, savaş politikalarına karşı mücadele çağrısı yaptı. Tecridin sona ermesinin istendiği eylemlerde, siyasi tutsaklar selamlandı, KDP işbirlikçiliği protesto edildi.

HABER MERKEZİ - Çok sayıda kentte, 1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla halklar sokağa aktı. Eylemlerde iktidara savaş politikalarından vazgeçme çağrısı yapıldı, tecridin sona ermesi istendi.

Diyarbakır'da Emek ve Demokrasi Güçleri öncülüğünde 1 Eylül Dünya Barış Günü kapsamında yürüyüş gerçekleştirildi. Emek ve Demokrasi Güçleri, Yenişehir ilçesine bağlı Ofis semtinde bulunan AZC Plaza önünde bir araya geldi. Yürüyüşe, Demokratik Toplum Kongresi (DTK) Eşbaşkanı Berdan Öztürk, Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) Eş Genel Başkanı Çiğdem Kılıçgün Uçar, Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Eş Genel Başkan Yardımcısı Beycan Taşkıran; Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi (DEM Parti) milletvekilleri, Barış Anneleri, kentteki siyasi parti ve demokratik kitle örgütleri ve binlerce kişi katıldı.

Alanda açılan pankartlara polis izin vermezken, Kürt dil ve kültür kurumları, "Hunerê me hebûna me ye" pankartı açtı. Ulusal kıyafet giyenler miting alanına alınmadı. Polisin tutumuna karşı halk kıyafetlerini çıkarıp, ters tarafından giyerek, yürüyüşe katıldı. ESP, SKM, SGDF de mitinge "Aştiya demokratîk a bi rûmet ji bo wekheviya gelen" pankartıyla katıldı.

Yürüyüş, Dağkapı Meydanında son buldu. Burada ilk olarak konuşan KESK Eş Genel Başkanı Ayfer Koçak, yoksul emekçiler, ötekileştirilen halklar ve gençlerin yan yana barış diye isyan et-

tiğini dile getirdi. Koçak, sorunların kaynağı olan iktidarın değişmesi gerektiğini vurguladı.

TAŞKIRAN: BİZ KAZANACAĞIZ

Mitingde söz alan ESP Eş Genel Başkan Yardımcısı Beycan Taşkıran, Filistin'de katliamın sürdüğü, Kürdistan'da işgalin devam ettiği, kadınların katledildiği, işçi sınıfına savaş ilan edildiği koşullarda barışı konuştuklarını vurgulayarak şunları söyledi: "Başka halkları ezenler adaletli bir dünyada yaşayamaz. Ancak eşitlik ortak davayla gelir. Bu kirli savaşa karşı herkesi ortak mücadeleye, Kürt annelerinin sesini duymaya çalışıyoruz. Özgürlük ve barış böyle gelecek. Biz kazanacağız."

UÇAR: TÜM ZULME RAĞMEN KÜRT HALKI BARIŞ DİYOR

DBP Eş Genel Başkanı Çiğdem Kılıçgün Uçar da konuşmasına, katledilen Kürt gazetecileri anarak başladı. Barış

sürecinin PKK lideri Abdullah Öcalan'la yürütülebileceğini belirten Uçar, "Kürt halkı susmadı. Kürt halkı durmadı. Bütün zulme rağmen 'barış' dedi. Hiçbir kuvvet bunu durduramaz. Susmadık susmayacağız. Her birimiz onurlu barış inşa olana kadar mücadele devam edeceğiz" dedi.

KDP PROTESTO EDİLDİ

Ağrı, Hakkari, Şırnak, Van, Batman, Adıyaman ve Dersim'de yapılan eylemlerde, iktidarın tecrit işkencesine karşı mücadelenin süreceği vurgulandı. Şırnak'ın Silopi ilçesinde de sınır kapısına kadar yürüyüş gerçekleştiren halk, KDP işbirlikçiliğini protesto etti.

'SAVAŞ KÂR VE RANT DEMEK'

1 Eylül Dünya Barış Günü sebebiyle Kadıköy'de yan yana gelen İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri, bölgede ve dünyada giderek derinleştirilen

savaş politikalarına karşı barış mücadelesinde ısrarcı olacaklarını söyledi.

Ankara, Antep, Adana, İzmir, Manisa, Denizli ve Muğla'da yapılan eylemlerde, "savaşa bütçe ayıran ve savaşın çığırkânlığını yapan devletin tek derdi daha fazla ölüm, daha fazla kar, daha fazla rant olduğu" vurgulanarak, daha fazla mücadele edileceği kaydedildi.

Metroda Suriyeli çocuğa ırkçı saldırı

İSTANBUL - İstanbul'da Yeni-kapı-Hacıosman seferini yapan M2 metrosunda bir erkek, saç tacı satan Suriyeli çocuğa şiddet uyguladı. Şiddet anları yolcular tarafından videoya alındı. Videolarda, bir erkeğin, çocuğa hem bağırarak hem de darp ettiği görülüyor.

Şiddet uygulayan erkek, kendisini engellemeye çalışan kişiye, "Sen de mi Suriyelsin, kimliğini göster Türk müsün, değil misin?" sözleriyle, Suriyeli çocuğa saldırıyı ırkçı saiklerle gerçekleştirdiğini itiraf etti.

Özgürlük İçin Hukukçular Derneği (ÖHD) üyesi avukat Hazal Bilgili, Suriyeli çocuğu döven kişi hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Suriyeli çocuğa şiddet uygulayan D.A, çıkarıldığı Sulh Ceza Hakimliğince "Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı basit yaralama" ve "halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik etme" suçlarından tutuklandı.

Kürt olmak saldırıya uğrama gerekçesi

HABER MERKEZİ - Kürt halkına yönelik faşist saldırılar, can aldı. Dohuklu Hakim Lokman, Kürtçe konuştuğu için katledildi. Hafta boyunca kolluk güçleri ve sivil faşistlerin saldırıları devam etti.

OVACIK'TA ÖZEL HAREKAT TERÖRÜ

Dersim'in Ovacık ilçesinde bir kafeye baskın düzenleyen özel hareket polisleri terör estirdi. Havaya ateş açan polisler kafeyi dağıttı. Erkan Kıl adlı bir genç gözaltına alındı.

SAMSUN'DA KÜRT İŞÇİLERE SALDIRI

Samsun'un Salıpazarı ilçesine çalışmaya giden Urfalı tarım işçilerinin kaldığı inşaat halindeki eve ateşli silahla saldırı düzenlendi. Kimliği belirsiz kişi ve kişilerce gerçekleştirilen saldırıda, işçilerin yaşadığı evin duvar ve pencerelerine çok sayıda kurşun isabet etti.

KÜRTÇE KONUŞTUĞU İÇİN KATLEDİLDİ

Duhoklu Hakim Lokman, İstanbul'da uğradığı bıçaklı saldırı sonucu hayatını kaybetti. DEM Parti Grup Başkanvekili Gülistan Kılıç Koçyiğit saldırının ırkçı bir saldırı olduğunu belirterek, "Hakim Lokman, sadece anadilini konuştuğu için İstanbul'da

12 kişinin vahşi saldırısına uğrayıp kalbinden bıçaklanarak katledilmiştir" dedi.

IRKÇILAR 'YEŞİL' MASKESİYLE MAÇA GİTTİ

Amedspor, geçen hafta İstanbul Olimpiyat Stadyumunda Sakaryaspor ile karşılaştı. Bir grup Sakaryaspor taraftarları, 1990'lı yıllarda faili meçhul cinayetlerle bilinen "Yeşil" kod adlı JİTEM elemanı Mahmut Yıldırım'ın fotoğrafından maske yaptı ve bu maskelerle maça gitti.

Tepkilere yol açan görüntülerin ardından Sakarya Cumhuriyet Başsavcılığı soruşturma başlattı. Savcılığın talimatı üzerine "Yeşil" maskesi takan 11 kişi, evlerine yapılan baskınlarla gözaltına alındı.

Müslüm Yücel ve toptancılığı, TKP ve Kürt düşmanlığı

» ARZU DEMİR

Bir edebiyat metnini eleştirirken ya da muhalefet yaparken toptancı bir yaklaşım, detayları dikkate almadan kolayca yaftalamak moda oldu. Bilgi yüzeyselleştikçe, fikrin yerini "kanılar" aldıkça, kaçınılmaz sonun toptancılık olması olağan elbette.

Bu toptancılığın nasıl bir kamplaşma yarattığı Filistin direniş örgütlerinin, 7 Ekim'de İsrail siyonizmine karşı Gazze'den başlattığı direniş sırasında görüldü. Filistin halkının direnişinin yanında saf tutan devrimciler, sosyalistler, Filistin dostları, bir anda " Hamas aşığı" ilan edildi. İsrail'in Gazze'de soykırım yaptığını söylemek de Hamas yandaşlığıyla eşdeğer tutuldu. Oysa tablo açıktı; İsrail Filistin halkına karşı soykırım suçunu işliyor. Toptancılığın güncel politikadaki karşılığı, soykırıma uğrayan Filistin halkının yanında durmamak, onun acısına ortak olamamak oldu. "Ortadoğu'da iki temel direniş dinamiği var; Kürt halkı ve Filistin halkı" diye analizler yapıp da Filistin halkını yalnız bırakmanın sonuçları gelecekte daha net açığa çıkacak. Çünkü, iki halkın kaderi birbirine bağlı.

Bu toptancı yaklaşımın temel sloganı da "Bu solcular Filistin'e ağlarken, yanbaşılarındaki Kürtlere ağlamazlar" şeklinde bir bayağılık içeren cümleydi. Bir yanı ile doğru, ancak eksik. Çünkü, "solcuların bir kısmı" çok uzun bir süredir, Zap'tan Minbic'e kadar birçok cephede, Türk devletinin işgal saldırılarına karşı Kürt gerillasıyla birlikte savaşırken can veriyor. İsimlerini saymaya gerek yok. Sosyalist, devrimci sayısız genç -aralarında Türk ulusundan olanlar da var- kader birliği yaptığı Kürt halkının özgürlüğü için genç ömrünü verdi.

Toptancı yaklaşımın en son örneğini; Müslüm Yücel, Yeni Yaşam gazetesinde 24 Ağustos günü yayınlanan, "Türk entelektüelleri"¹ başlıklı yazısında gösterdi. Kürt aydınları, yazarları arasında son yıllarda bir eğilim olarak öne çıkan "toptancılığın" sembolü oldu bu yazı. Yazar, Nazım Hikmet'in siyasi tutumunun bugünkü karşılığının MHP-CHP çizgisi olduğundan "yaltakçılığı"na kadar bir dizi iddiayı boca ediyor. İddiasını güçlendirmek için de bağlamından kopartılmış cümleleri kanıt olarak sunuyor.

Elbette, Türkiye'de bir "devlet aydını" var; devlet sanatçısı gibi. Her durumda, devletin bekasını düşünen bir "aydın"dır bu. Türk burjuva devletinin, kendi varlığını, diğer ulusal kimlik, din ve mezheplerin yok edilmesi üzerinden inşa ettiği gerçeği ile birlikte, "devlet aydınları"nın misyonu, Goebbels'inkinden farklı olmuyor. Bu haliyle, Türk burjuva devletinin işlediği suçların da bir parçası

oluyor elbette. Sadece susarak da değil, propagandasını yaparak da suç ortaklığı yapıyor.

"Aydın" sınıflar üstü, ideoloji ve politika dışı bir kavram değil. Aydınlar, topluma yol gösterme, ön açıcı olma misyonunu yüklenir. Ancak bu gerçek, her sınıfın ya da ulusal kimliğin aydınları olduğu gerçeğini değiştirmez. Sınıf intiharı yapıp, işçi sınıfının aydını olmak da mümkün. Nazım Hikmet bu aydınlardandır. Ezen ulus kimliğinden kurtularak, ezilen ulusun mücadelesinin "aydın" olarak bir parçası olan sayısız isim de var. İsmail Beşikçi örneğinin. Bir Türk aydını olarak bilimsel araştırmaları ile Kürdistan ve Kürt gerçeği açığa çıkartmış, bunun bedelini ödemiş ve Türk halkının yüz akı olmuştur. Müslüm Yücel'in toptancı yaklaşımıyla İsmail Beşikçi'yi nereye koyacağız? Ya da barış akademisyenlerini? İçlerindeki Türk ulusundan aydınların, akademisyenlerin varlığı hiç de azımsanacak değil. Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı örneğinin. Bu topraklarda çok sayıda Türk aydını, sömürgecilik karşısındaki saflaşmada Kürt halkının yanında yer aldı. Ne diyeceksiniz bu aydınlara? "Yok, hayır siz aslında Kürt'sünüz mü?"

Nazım Hikmet'in CHP-MHP'ciliğine gelirse. Nazım Hikmet, antiemperyalisttir, komünisttir ve enternasyonalisttir. Ömrünün 13 yılını hapiste, hapisten sonra geri kalanını sürgünde, komünist olduğu için geçirir, Müslüm Yücel'in iddia ettiği gibi "yaltakçı" olduğu için değil. Emperyalist devletlerin Anadolu'yu işgaline karşı Mustafa Kemal'in önderliğinde verilen Türk ulusal mücadelesini destekleyen Nazım Hikmet ile Mustafa Suphi ve yoldaşlarının ölümünden Mustafa Kemal'i sorumlu tutan aynı Nazım Hikmet'tir. İlerici olanın yanında şiiriyle yer alır, gerici ve antikomünist olanın karşısında da şiiriyle safını tutar. Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Dış Bürosu 1962 Konferansı'nda Kürt sorununda aldığı tutum TKP çizgisinden daha ileridir: "Fransız Komünist Parti-

si'nin Cezayir'e karşı düştüğü duruma düşmeyelim. Mesela dil meselesi."²

Kürdistan Teali Cemiyetinin kurucularından Kamuran Ali Bedirxan'a yol aldığı mektupta şunları yazar: "Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan sonra, Türk idarecileri ve egemen çevreleri, Kürt halkına tanımayı vaat ettikleri millet ve insan haklarını tanımadı. İş, Kürt milletinin millet olarak varlığını bile inkara kadar götürdü. Bu devir Türk idarecilerinin ve egemen sınıflarının emperyalizmle uzlaşması dönemidir. Bu inkarla bu uzlaşmanın aynı devirde baş göstermesi rastlantı değildir."³

Müslüm Yücel, Ermeni soykırımı karşısında da Nazım Hikmet'i eleştirir. Oysa eleştirisine gerekçe olarak gösterdiği "Memleketimden İnsan Manzaraları" şiirinde Nazım Hikmet, 1909 yılında Adana'da Ermeni halkına karşı gerçekleştirilen katliamı şu dizelerle anlatır:

"Bu fırsattan istifade, Ermeni evlerine hücum

hükümetin miskinliği
İslâmlar Ermenilere, Ermeniler İslâmlara...

evler ateşe verilir
şehri yağma eden mürteciler.

Adana kıtali köylere
Tarsus sokakları cesetle doludur."

Aynı şiirinde, 1915 Ermeni soykırımına karşı tepkisi de şu sözlerde yer alır:

"İsmail'i, seferberlikle, yaşı on altı olduğu halde,

tutup askere gönderdiler. Domuzuna yığitti. Yozgat taraflarına jandarma gitti. Ve Ermeniler kesilirken

kana battı göbeğine kadar.
Kaçtı, eşkıyalık etti. Seferberlik bitti,

döndü köye; kemeri; küpe, bilezik ve gümüş mecdiye dolu."

Nazım Hikmet'in 1950'de yazdığı "Hapisten Çıktıktan Sonra" şiirinin "Akşam Gezintisi" bölümü, Ermeni soykırımını anlattığı için sansürlenmişti:

"Mürettip Refik'le Sütçü Yorgi'nin
Ortanca kızı çıkmışlar akşam piyasası-

Parmakları birbirine dolanmış
Bakkal Karabet'in ışıkları yanmış
Affetmedi bu Ermeni vatandaş
Kürt dağlarında babasının kesilmesini
Fakat seviyor seni çünkü sen de
Affetmedin
Bu kararı sürenleri Türk halkının alın-

na." Kobanê kumpas davasından rehin tutulan Alp Altınörs, yıllar önce kaleme aldığı "Nazım'ın Sansürlü Sayfaları" başlıklı yazısında Nazım Hikmet'in maruz kaldığı sansürü detaylıca anlatmış ve sansürlenmiş yerlerin asıllarını da belgelerıyla paylaşmıştı. "Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim" romanının İngilizce baskısı, Rusça özgün baskısı ve bu baskının tercümesiyle Bulgaristan'da yapılan Türkçe basımını karşılaştırmalı olarak inceleyerek, uygulanan sansüre ilişkin şu bilgileri vermişti: "İlki; bolşevizm, Ekim Devrimi ve uluslararası komünizmle ilgili ifadelerin çıkartılması veya değiştirilmesidir. İkincisi ise Türk egemen sınıflarının İstiklal Mahkemeleri, Suphilerin katli, Ermeni soykırımı gibi tarihsel suçlarına dair anlatımlara, keza roman kahramanlarının işkencecilere, katliamcılara karşı sınıf öfkesi ifade eden sözlerine uygulanan sansürdür." Türkiye'de bu sansürü yapan da Nazım Hikmet'in kitaplarını basma hakkını elinde bulunduran Yapı Kredi Yayınları tekeliydi.

Özetle, Nazım Hikmet, Müslüm Yücel'in toptancılıkla giydirmeye çalıştığı gömleğe sığdırılmaz.

Müslüm Yücel'in yazısına verilen yanıtlarda da bir başka toptancılık örneği görüldü. Kemal Okuyan'ın partisi TKP'nin yayın organı Sol'da, Nevzat Evrim Önal imzasıyla yayınlanan "Türk liberalizminin sefaleti" başlıklı yazı da bu kategoride örnek. Müslüm Yücel'in yazısı üzerinden bu kez Kürt halkının yanında duran aydınlar hedef alındı. Kürt hareketinin milliyetçi kesiminden bir isim Türk aydınlarını Kürt halkının yanında durmadığı için idam etti. Bunun karşısında ise antiemperyalist olma iddiasıyla Türk milliyetçisi çizgisinde duran bir başka isim de Kürt hareketi ile temas eden aydınları idam etti. Buluştukları nokta hayli ilginç. Nevzat Evrim Önal'ın yazısı, tam bir Türkiye Cumhuriyeti devleti güzellemesi. Öyle ki, yazar "1923 devrimi" diye tanımladığı Türk devletinin kuruluşunu selamlamayı aydın sorumluluğu olarak tanımladı: "Bu bağlamda, Türkiye Cumhuriyetinin tarihinde yaşanmış ve yaşanmakta olan gaddarlıklara karşı durmak, bunları eleştirmek, ülkenin ve halkın bunlardan kurtulması için mücadele etmek nasıl bir aydın sorumluluğuydu; bu cumhuriyetin kuruluşunu 1923'teki alternatiflerden çok daha büyük bir ta-

rihsel ilerleme olarak sahiplenmek de bu ikisinin arasındaki çelişkiyi kahrolmak ve bu çelişkiyi aşmak için mücadele etmek de bir başka aydın sorumluluğudur." Yazarın "gaddarlık" sözüyle geçiştirdiği, Türk ulus devletinin kuruluşunda, başta Kürtler ve Ermeniler olmak üzere, Türk ve Müslüman olmayan tüm halkların yok edilmesinin amaçlandığı saldırganlıktır. Halklara karşı işlenen bu suçların tüm siyasi ve fiili sorumlusu da kemalist iktidardır. Eğer bir aydın sorumluluğundan bahsedilecekse, öncelikle Türk ulus devletinin, diğer ulusal kimliklerin inkarı üzerine kurulduğu gerçeğini teslim etmek gerekmektedir. Bu durumda, 1923 devrimi övünülecek bir şey kesinlikle olamaz.

PKK'nin doğuş koşullarından Kürt hareketinin ittifaklarına kadar Nevzat Evrim Önal'ın yazdıklarına verilecek çokça yanıt var, ancak yazının kapsamı gereği "aydın sorumluluğu" çerçevesinde kalmak yerinde olacaktır.

Bugün bakımından aydın sorumluluğu, TKP'nin gazetesinde iddia edildiği gibi "1923 devrimi karşısında saygı duruşunda bulunmak"tan geçmiyor. AKP'nin toplumu siyasal islamcı temelde yeniden kuran politikalarına karşı tutum alırken, Kürt halkına karşı uyguladığı sömürgeci politikaların da karşısında durmayı gerektiriyor. Antiemperyalist olurken, faşist şeflik rejiminin, emperyalist devletlerin desteğiyle uyguladığı İmralı tecridine de "hayır" demeyi şart koşuyor. NATO'nun ikinci büyük ordusunun işgal saldırılarına karşı direnen gerillanın yanında tutum almayı da gerektiriyor. Kürt gazeteci Gülistan Tara'nın hedef alındığı son suikast saldırısı örneğinde olduğu gibi, Kürt devrimcileri hedefleyen saldırılara karşı tutum almak da aydın sorumluluğu kapsamındadır.

1] Yazının dilinin çok eril olduğunu söylemeden geçemeyeceğim. Müslüm Yücel, kimi alıntılarla Türk aydınını eleştiriyor ancak kendi kullandığı "çalışkan bir adam", "küçük kızların ırzlarına geçilir", "Kayseri'de bir kıza tecavüz edildiği" gibi cümleler eril diline tipik örnek. Yeri gelmişken, yazara bu konuda da küçük bir hatırlatma yapalım; "ırz" kelimesi, "namus" anlamına gelir. "Irza geçmek" ise "namusunu kirletmek" demektir. Kadın özgürlük mücadelesi, çok uzun süre önce bu konuda bir dil oluşturdu. Yani "ırza geçmek" değil, "tecavüz etmek" demek gerekiyor.

2] TKP MK Dış Bürosu 1962 Konferansı, TÜSTAV Yayınları. Aktaran; Teoride Doğrultu dergisi, Sayı 31, Haziran-Temmuz 2008

3] Şefik Hüsnü, Yaşamı, Yazıları, Yoldaşları, sf. 318. Aktaran; Teoride Doğrultu dergisi, Sayı 31, Haziran-Temmuz 2008

İşgalci Türk devleti Rojava'da sivilleri katlediyor

QAMIŞLO - Rojava-Kuzey ve Doğu Suriye Demokratik Özerk Yönetimine bağlı Qamişlo kantonunun Enteriyê mahallesinde 28 Ağustos günü bir araca mayın yerleştirildi. Mayının patlaması sonucu Xalîde Şerîf ve oğlu Hejar Ednan Silêman yaşamını yitirdi. Saldırıda yaşamını yitiren iki sivil, yüzlerce kişinin katıldığı bir törenle sonsuzluğa uğurlandı.

Cenaze törenine, Demokratik Özerk Yönetim kurum ve temsilcileri, TKŞ, JKŞ, siyasi parti temsilcileri ve kadın örgütleri katıldı. Şehit Delîl Saroxan Şehitliği'ne düzenlenen tören, devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı. Şehit Aileleri Meclisi üyesi Kêfo Osman, halkın şehitlerine sahip çıktığını söyleyerek, saldırılar karşısındaki sessiz kalanları eleştirdi.

Konuşmalardan sonra Şehit Aileleri Meclisi, yaşamını yitirenlerin şehadet belgesini okuyarak aileye teslim etti.

'DÜŞMAN İRADEMİZİ KIRMAK İSTİYOR'

Aile adına söz alan Xalîde Şerîf'in oğlu Eğîd Qamişlo, ajanlara karşı mücadele etmenin önemine işaret ederek, "Bizden korkan düşman irademizi kırmak istiyor" dedi. Metîna, Zap, Heftanîn ve Avaşîn'de gerillanın büyük direnişini hatırlatan Qamişlo, "Burada birlikte yaşayabiliyorsak, dağda şehit düşenler sayesinde" dedi.

Xalîde Şerîf ve Hejar Ednan Silêman, zılgıtlar ve "Şehîd namirin", "Bimire îxa-

net" sloganlarıyla toprağa verildi.

Katledilenler için kurulan taziye çadırı iki gün açık kaldı. Çadıra Qamişlo halkının yanı sıra, Şehit Aileleri Meclisi, İç Güvenlik Güçleri üyeleri, Demokratik Özerk Yönetime bağlı kurum temsilcileri ve çalışanlar, kadın örgütleri, insan hakları kurumu, kayıplar komitesi, TKŞ, JKŞ üyeleri ziyarette bulundu.

EDNAN SİLEMAN: BAŞIM DİK

İşgalci Türk devletinin katliam saldırısında eşi Xalîde Şerîf ve oğlu Hejar Ednan Silêman'ı kaybeden Ednan Sileman, ETHA'dan Aynur Ege Dicle'ye konuştu. "Başım dik" diyen Sileman, işgalci Türk

devletinin saldırılarıyla güçlerini kırmaya çalıştığını söyledi. Şehitlerin yolunda yürümeye devam edeceklerini vurgulayan Sileman, "Kanımızın son damlasına kadar mücadelelerine sahip çıkacağız. Özgür bir Kürdistan yaratana kadar, önder Apo'yu özgürleştirene kadar mücadele edeceğiz" diye ekledi.

İÇ GÜVENLİK GÜÇLERİ ÜYESİ SALDIRIDA YAŞAMINI YİTİRDİ

Qamişlo'daki bir diğer saldırı Um El Fursan Hapishanesine yönelik yaşandı. Hapishane bahçesindeki bir araca dönük SİHA saldırısında İç Güvenlik Güçleri üyesi Dijwar Qamişlo yaşamını yitirdi.

Gazeteci Serhat: Türk devleti gerilla karşısında çaresiz

BEHDİNAN - Sömürgeci Türk devleti, Güney Kürdistan ve Medya Savunma Alanlarına (MSA) yönelik işgal saldırıları sürdürürken Irak hükümeti ile "terörle mücadele zaptı" imzaladı. 15 Ağustos günü imzalanan anlaşmayı Özgür TV'ye değerlendiren Medya Savunma Alanlarında gazetecilik yapan Kutay Serhat, KDP ile Türk devleti arasındaki işbirliğinin 1970'lere dayandığını hatırlattı. Faşist şef Tayyip Erdoğan'ın iktidara geldiğinde Barzani ailesini, "Bunlar aşiret lideridir. Bunlar kim, devlet yönetmek kim? Ben bunlarla görüşmem" diyerek aşağıladığını hatırlatan Serhat, 2006 yılından itibaren işgalci Türk devletinin Barzani ailesiyle ilişkilerini yeniden geliştirdiğini söyledi. PKK'nin tasfiyesinin KDP'nin tasfiyesine de evrileceğine dikkat çeken Serhat, "Barzani ailesi etrafında öbeklenmiş bir sermaye, askeri istihbarat grubu var. İşte bunların hepsinin çıkarları birbirleriyle örtüşüyor. Bu yüzden Türk devleti, Irak hükümeti, bölgedeki diğer devletler ve küresel güçlerle işbirliği yaparak ayakta kalma çabasında" değerlendirmesinde bulundu.

Türk devletinin geçmiş dönemde operasyon düzenleyip çekildiğini, ancak 2021'den sonra operasyonların ardından bölgeye karayolları, kalekollar ve barajlar inşa ettiğini be-

lirten Serhat, işgalci Türk devletinin saldırılarında bölgedeki gerici devletler, emperyalist güçlerden, özellikle NATO'dan büyük destek aldığını vurguladı. Son dönemde KDP ve Irak hükümeti arasında büyük anlaşmalar yapıldığını, bu şekilde gerillaya karşı askeri bir harekate girişildiğini kaydeden Serhat, "Türk devletinin hedefi 2021'den şimdiye kadar Kandil'e gitmekti. Başaramadı. Türk devleti gerilla karşısında çaresiz kaldı, artık tutunmaya çalışıyor. Türk devleti ciddi bir çıkmazın içerisinde. Çünkü gerilla güçleri sürekli eylem yapıyor, sürekli kayıp verdiriyor. Bir yerden sonra artık kayıplarını gizleyemeyecek duruma geliyorlar, hakimiyeti kaybediyorlar" diye konuştu.

'TÜRK DEVLETİ HER TÜRLÜ TAVİZİ VERİYOR'

KDP, Irak hükümeti ile anlaşmalarının temelini bu çaresizliğe dayandığını söyleyen Serhat, "Biz orada tutunalım, askerlerimizi koruyabilelim. Bunun için Irak'a taviz mi vermek gerekiyor? Verelim. Anlaşma mı yapmak gerekiyor? Anlaşalım. KDP ile bir güvenlik hattı mı oluşturmak gerekiyor? Oluşturalım" denildiğini kaydetti. Bu durumun işgalci Türk devleti, KDP ve Irak hükümeti içinde büyük

tehlikeler barındırdığını ekleyen Serhat şöyle konuştu: "Irak hükümetinin kaybedeceği çok bir şey yok. Çünkü halihazırda kendisi bölgede devlet otoritesini tahkim etmeye çalışıyor. Sürekli Kürdistan'a dönme, bu sınırlarda tekrardan bir devletin gücünü tahkim etmek isteyen klikler hala var. Şimdi bir yandan bu kliklerin harekete geçmesi söz konusu. Bu, aynı zamanda KDP için büyük bir tehlikedir. Şöyle bir paradoks da var; KDP'nin ve Irak'ın geride bıraktığı bir Kürt sorunu var. Türk devlet zihniyetiyle tekrardan bir Kürt soykırımına girişmesi ve bunu güncelleştirmesi Irak için hayra alamet değildir. Çünkü Kürtlerin varlığı bir hakikattir artık. Ya bunu kabul edersiniz ya da bunun üzerinde bir kaosla boğulup gidirsiniz."

'TÜRK DEVLETİ KÜRT SOYKIRIMI ÜZERİNE KURULU'

Türk devletinin Kürt soykırımı üzerine kurulduğunu söyleyen Serhat, "Bombardımanlar, sivil katliamlar bu yüzdendir. Gazetecileri, bilinen siyasi isimleri katlediyor. Bunu da büyük bir başarıymış gibi göstermeye çalışıyor. Bu durum, Türk devleti açısından trajiktir. Bu, başarı değil tam tersine acizliğin, başarısızlığın, hezimetin göstergesidir" dedi.

Devrimin 12. yılında komünist kadınlar deneyimlerini anlatıyor- 1

DÎCLE AWAZ [ETHA]

QAMIŞLO- Rojava kadın devrimi 12. yılını geride bıraktı. Devrim yeni bir mücadelede yılına girerken işgal, kuşatma, imha saldırıları artarak sürüyor. Rojava Devriminin ilk günlerinden itibaren savunmasında yer alan marksist leninist komünistler, devrimin savunmasında olduğu kadar inşa mücadelesine de devam ediyor.

Komünist kadınlarda da Rojava kadın devriminin ilk günlerinden itibaren savunma ve inşasında yer aldı. Bu sürecin öznelere olan Rewşan Tuna, devrim savunması ve sonrasındaki sürece ilişkin kişisel deneyimlerini ajansımıza anlattı.

Öncelikle sizi tanımak ve Rojava Devrimine ilk adım attığınız süreçteki duygularınızı dinlemek istiyoruz.

Kürdistan'da hiç yaşamamış, Batı'da mücadele yürütmüş, Türk, komünist bir kadını. Milis eylemlerinde yer almış, silah tutmuş, silahlı belli deneyimler kazanmış bir kadındım.

Çağrılar üzerine geldik. Kobanê direnişini bilerek geldik ama karşılaşacağınız şeyleri çok idrak edemiyorsunuz o ana kadar. Beni en çok etkileyen şeylerden biri, sarı kırmızı yeşil bayrakların cadde boyunca sıralanması, devrim için savaşmış ve şehit düşmüş kadın ve erkek özgürlük savaşçıların resimlerinin sokaklarda asılmış olmasıydı. Asayiş dediğimiz kontrol noktalarında Bakur'da JİTEM beklerken, burada ezilen halklarımızdan insanlar vardı. 'İnsana korku salan, eyvah yakalandım', 'kontrol noktasını aşabilir miyim?' kaygısını yaşatmayan emekçi sınıftan insanlardı, oradaki kadın ve erkekler. Kiminin üzerinde eski yıpranmış kıyafetleri, kiminde üniforma vardı, ama üniformanın altı üstü farklı renklerde. Bizdendi onlar. Dünün ötekileştirilenlerinin, ezilmiş olanların bir düzeni, sistemi yıkıp yeni bir düzen kurabileceğinin göstergesiydi.

O sınırı aştıktan sonra bize ait olduğun ve özgür hissettiğim bir yerdeydim. Bu özgürlük hissi, sonraki adımlarda daha da somutlaştı. Yeni bir yaşam kuruluyordu. O anlarda en fazla "Bu yaşamın içerisinde ben nasıl konumlanmalıyım?" sorusuna yanıt aradım.

ROJAVA DEVRİMİ EZİLENLERİN DEVRİMİDİR

12 yılını geride bırakan Rojava Devriminin ezilen halklar bakımından anlamı ne sence?

Aradan geçen 12 yılda devrimimizi savunmasını güçlendirerek, kendini inşa ederek devam ediyor. Rojava denilince aklımıza; yıkılamayan sanılan iktidarların

yıkıldığı, devrimlerin, sosyalizmin öldü dendiği, kapitalizmin kutsandığı bir tarihte bir devrim yaşanabileceği geliyor. Bu devrimle, 21. yüzyılda, ezilenlerin başkaldırısının, öncü kuvvetin varlığıyla, hazırlığıyla bir devrime dönüşebilmesini somut olarak gördük. Rojava'da 19 Temmuz 2011'de başlayan ayaklanma, 2012'ye geldiğimizde, kendi ayakları üzerinde duran, Cizir'den Fırat bölgesine kadar otonom örgütlenen bir devrime doğru ilerledi.

ROJAVA DEVRİMİ YOK SAYILAN KADININ VAR OLMA MÜCADELESİDİR

Rojava Devrimi, kadının ve erkeklerin -özellikle öncü kuvvetin önderliğinde- dün yok sayılan, görülmeyen, evinde, sokağında işkenceye uğrayan, adı bilinmeyen kadınların direnişiydi. Ortadoğu topraklarında çölün ortasında yeşeren bir yeşillikti. 21. yüzyılda bugün dünyaya baktığımızda Rojava Devrimi, bir ilk ve öncü.

Bizler komünistler olarak; Rojava topraklarında daha eski bir tarihimiz olsa da Serkan yoldaşın şehadeti ile varlığımızı açıkladık. Devrimin başlangıcıyla kimliklerimizi yakıp geldik. Yeni bir sistemi, yaşamı kurmanın mümkün olacağını gösteren ilk gelenlerdeniz. Komünist kadınlar olarak da tüm savunma ve inşa sürecinin parçası olduk. Kadın ordulaşmasından kadın akademilerine, genç kadın çalışmasından Mala Jin'lere, Kongra Star vb. tüm devrim kurumlarının öznesi ve yaratıcılarından da olduk. Yine, El Nusra ile başlayan savaşın içerisinde Serêkanîyê'den Til Beder'e, Ceza'ya kadar bütün savaşların içerisinde, barbar DAİŞ faşizmine karşı savaşan öncü kadınlar içerisinde yer aldık.

DEVİRİMDE KADIN KADINDA DEVRİM

Kadın devrimi Rojava'da yaşayan kadınların hayatlarını nasıl değiştirdi? Tanıklık ettiğiniz sizi etkileyen değişimler neler?

Dün törelerin, aşiretlerin baskısıyla ötekileştirilen, insan olmak ve kadın olmak arasında uçurum gibi ayrımlar olduğu bu topraklarda bir kadının silah tutmasının, toplumun güvenliğini almasının, savaşmasının başka bir anlamı var. Devletler, DAİŞ barbarlığına karşı savaşmayı göze alamayıp kaçarken, bu kadınlar alanları korudu, cephenin ön saflarında görev üstlendi, bunu da ordulaşarak, YPJ'yi kurarak yarattı. Kadınlar, kent içerisinde asayiş birimleri oluşturdu, Kadın Toplumsal Savunma Gücü'nün (HPC JİN) oluşturulması aynı sürece tekabül eder. Bu

hızlı değişim süreci, özgürlük arayışının sonucuydu. 7 yaşındaki çocuğum, YPG-YPJ konvoyları geçerken zafer işareti yapması, umut ve coşku veriyor insana. Zafer işaretleriyle onlar için savaştığımızı bize hatırlatıyorlardı. 50-70 yaşındaki kadınların, kucağında çocuklu kadınların silah tutabilmesi, sivil kıyafetleri ile gece-gündüz kentin güvenliğini alması, bu devrimin ürünü. Tüm toplumu etkileyen ve toplumla beraber devrimin ilerleyişinin kanıtlarıydı. Rojava'ya dönük saldırılarda bugün en fazla kadınları görüyorsak, o tarihlerde kadınların öz savunmada savaşın içerisinde yer almasındandır. Kimi analar cepheye yemekler götürdü, kimi sağlık hizmetlerinde ve hastanelerde görevler aldı. Kimi sokakların güvenliğini aldı.

Beni çok etkileyen bir örneği anlatmak istiyorum. Parti üslerimizden birinin yakınındaki bir evde yaşayan 50 yaşlarında kadın vardı. Geçmişte sokağa çıkamayan bir kadın. Sokağın kadına sadece erkeklerle birlikte açık olduğu, yüksek duvarlarla çevrili müstakil bahçeli evlere hapsolmuş kadınların yaşam gerçeği içinde hayatını sürdürüyordu. Devrimle birlikte gece 12'de o kadın bir bisiklete atlayıp, sokağa çıkıp asayiş noktasına tek başına -o arada erkek evinde yatmaktadır- gidip asayiş noktasında nöbet tutuyor, sabah geri evine dönüyordu.

ARTIK DÜNKÜ KADRO OLAMAZDIK

Komünist savaşçılar bu süreçte neler yaşadılar, nasıl konumlandılar?

"Burada ne yapabilirim, dilini bilmediğimiz, gerçeğini bilmediğimiz yerde nasıl özneleşebilirim, bu devrim için neler yapabilirim?" soruları, hemen her yoldaşın kendine sorduğu ve cevap aramaya çalıştığı, bunun mücadelesini verdiği konular oldu. Devrimde en fazla yoğunlaştığımız,

bu devrim içerisinde kadının özgürlüğünü gerçekleştirirken şehit Sarya yoldaşın da dediği gibi; kendimizi de özgürleştirmek, kendi içimizde de devrimi yaratabilmek oldu. Çünkü artık dünkü kadro gibi olamazdık.

DEVİRİMİ GÜÇLENDİRMEK DEVİRİMLE BİRLİKTE GÜÇLENMEK

Devrimin bana ilk öğrettiği şeylerden biri, partimizin kongrelerinde kararlaştırılan Kürdistan ve bölge devrimi tespiti ve bu tespitle birlikte nasıl konumlanmamız gerektiğiydi. Bu devrimde yer alanlar olarak kendimizi şanslı hissediyorduk. Güzel insanlarla yan yana durabilmek bakımından da şanslıydım. Baran (Bayram Namaz) yoldaş, Yılmaz yoldaş olsun, devrimi birlikte öğrendik, devrimi birlikte yarattık. Her sürecin farklı ihtiyaçları vardı ve buna göre kendimizi hızlı örgütlememiz gerekiyordu. O yoldaşların deneyimlerinden, birikimlerinden aktardıkları beni güçlendirdi. Yine, taburlar kurduk, cephelere giden yoldaşlarımız o kapıdan çıktığında ya şehit düşecek ya da geri dönecekti. Bu karşılıklı olarak yoldaşlık ilişkilerini güçlendiriyordu.

DÜŞMAN BİLİNCİ SAVAŞ ORTAMINDA GELİŞİM GÜÇLENDİ

Rojava'ya geldikten bir ay sonraydı. Şehit Serkan Taburumuz yeni açılmıştı, ilk anda iki haftalık hızlandırılmış silah eğitimleri aldık. Taburda gün, günaydın ve içtima ile başlıyor, gece boyu da nöbet sistemiyle sürüyordu. Gündüz saatlerinde dış kapıya yakın bir yerde nöbetliydim. Subay yoldaş da etrafta geziyordu. Alya cephesi bizim tabura çok yakındı. Çetelerin kent içinde motorla intihar eylemleri çok fazla oluyordu. Taburda kalabalıktık.

Karşıdan köylü görünümü, elinde poşetler olan bir erkek geliyordu. "Ne yapmam gerekiyor?" diye düşündüm. Gelen yan taraftaki köye giden bir köylü de düşman da olabiliirdi. Ben bunları düşünürken o kadar zaman geçmiş ki, o arada Ahmet (Zeki Gürbüz) yoldaş koşup geldi. "Niye durduruyorsun?" dedi. "Ne yapayım?" diye sordum. "Yere doğru ayaklarına sıkacak, durduracaksın, engelleyeceksin" dedi. Ve beni beklemeden yoldaş yaptı. Sonra kendimi neden tetiğe basamadım diye sorguladım. Orada benim sorguladığım şu oldu, o tetiğe basamamamdaki engel neydi? Düşmanı üniformalı olarak düşünmek belki böyle bir etki yaratmıştı. Düşman algısının kıyafetlerle sınırlı olmadığı öğretici bir şeydi. Hala keşke Ahmet yoldaş değil de ben yapsaydım diye düşünürüm.

ÖLÜMSÜZLER DEVRİMCI GELİŞİM İÇİN SORGULAMALARI GÜÇLENDİRİYOR

Benim tanıdığım ilk parti şehidi Avaşın (Ivana Hoffmann) yoldaş. Sınandığım bir şehadetti o. O zaman Baran yoldaşın görüşleri, talimatları kendimi sorgulamama neden olmuştu. O acıyı öfkeye dönüştürebilmek, Baran yoldaşın ve devrimin öğrettiği şeydi. Bu öfkeyi dönüştürebilmek çok önemliydi. An geldi, kendi yoldaşlarımızın parçalanmış bedenlerini topladık. Orada acı öfkeye dönüştü. Elbetteki yoldaş, yoldaşları korumak hepimizin isteği ve göreviydi. Riskli yerlere ilk önce kendimizi öneriyorduk. Savaş gerçeği vardı, ölümler de bir gerçekti. Baran yoldaşın da dediği gibi 'kurallı, kararlı, cesaretli' olduğumuz sürece bunları daha aza indirebileceğimiz gerçeği vardı. Buna rağmen yaşanan şehadetler bizi daha fazla düşmana; Türk devletinin artığı çetelere, Türk devletine, bu devrimi boğmaya çalışan tüm güçlere karşı intikam duygusu geliştirdi.

AVAŞIN YOLDAŞTA DAĞ GİBİ BİR ÖFKE VARDI

Yoldaşlığın yanında, halk sevgisi, halk devrimini koruma, devrimi inşa etme fikri daha da güçleniyor. Burada ilk Avaşın yoldaş gördüğümde enternasyonal devrimci diye düşünmüştüm. İlerleyen sohbetimizde örgütlü MLKP'li bir kadın olduğunu gördüm. Partinin çağrısına yanıt veren ilk kadınlardan biriydi. Bir sürü şeyi yıkıp gelmişti. Bir halkın acısını kendi acısı olarak görüp gelen bir kadındı. Bize çok şey kattı. Til Temir hamlesine gitmeyi özel olarak istemişti. Daha önce başka hamlelere, cephelere gitti. Ama Til Temir hamlesini özel olarak istemesinin nedeni orada Süryani kadınların, DAİŞ'in kaçırdığı ve köleleştirdiği kadınların intikamını almak içindi. Onda dağ gibi bir öfke vardı.

Savaş sadece şehitlerle olmuyor. Yani bunda gazilikler var. Baran yoldaş, "gazilik şehadete en yakın yer, onun için onlar

kıymetlimiz bizim" derdi. Hakikaten bu kıymeti bilerek, onlara bu değeri vererek MLKP kendisini burada örgütledi. Gazi yoldaşların ihtiyaçlarını karşılamak, mücadelesine, savaşına devam etmesi noktasında yoldaşlarımızı böyle örgütledi. Her bir yoldaşımız tüm engellere rağmen savaşa iradesini asla bırakmadı.

KADINLAR HER ALANDA ÖZNELEŞEREK İLERİ ÇIKTI

Zor araçlarıyla ilişki kurmakta ilk dönemlerinizde zorlanmalar yaşadınız mı? Kadın savaşçılara yönelik politikanız ne oldu?

Rojava'ya gelen yüzlerce kuvvet oldu. Partinin çağrısıyla Almanya'dan Endonezya'ya, İngiltere'den İzlanda'ya kadar parti bayrağı altında savaşmaya gelen enternasyonal devrimciler oldu. Her biri savaşı yaşayarak konumlandı, kendisini buna göre örgütledi. Hem Komünist Kadın Örgütümüz (KKÖ) hem partimiz, pozitif ayrımcılık, kadını özneleştirme noktasına özel bir önem verdi. Suikast birimlerinden sabotaj birimlerine, takım komutanlarından tabur komutanlarına kadar bütün örgütlerde kadınlar özneleşti, yönetme kabiliyeti yükseltildi.

HEMCİNSLERİMİZ İÇİN DAİŞ'E KARŞI SAVAŞMAK İSTEDİK

Katıldığım Şeddadê hamlesi benim için önemliydi. Gitmeden önce Baran yoldaşla, "Tanıdığım çok yoldaş şehit düştü, artık benimde savaş içerisinde aktif yer almam gerekiyor" tartışması yapmıştım. Til Temir'den kaçırılan Süryani kadınlar, Şengal'den kaçırılan Êzidî kadınlar Şeddadê pazarlarında satılıyor, köleleştiriliyor. Hemcinslerimiz için orada olmak aynı zamanda kendim için savaşmaktı. Daha özgür hissettiğimiz bir yerdi, silah gücümüzdü. Düşmanla karşı karşıya geldiğinde ikircimsiz o tetiği çekebilirsin. Şeddadê bu açıdan benim için çok önemliydi. Daha sonra mesela Reqa'da yer almak için ısrar eden Sarin ve Destan yoldaşlar, Minbic'de yer almak isteyen Raperin yoldaş. Bu ısrar, DAİŞ tarafından esir alınan, baskı altında yaşatılan kadınların kendi cinsinin oradaki varlığına karşı bir isyanın ürünüydü. Bu ısrar, aynı zamanda Destan ve Sarin yoldaşlar için Suruç'ta katledilen kadınların intikamını alma isteğinin sonucudur.

Parti de bu açıdan hep önümüzü açtı. Şeddadê'de tüm kuvveti yöneten pozisyondaydık. Partinin başka bir düzleme geçişinin kanıtıydı. Bu düzlem, Şeddadê hamlesinde, kadın komutanlaşması düzeyimizdi. Bunu sonraki savaşlarda da geliştirerek sürdürdük.

Bu savaşın içinde yaşanan nitelik değişimin gerçeği. Dün erkeğe ait olan silah, erkeğe ait olan komutanlaşma vb. alanlar artık kadın komünistlerin etkin olduğu alanlardı. Takım komutanımız ka-

dın yoldaş. Ben o zaman enternasyonal taburla gitmiştim. Kadın komutan yoldaş savaştaki sakin duruşuyla örnek almaya çalıştım. Yine YPJ'nin tüm kuvvetleriyle kendini eşitlemesi, oraya kendini katması, kabul ettirmesi, birleştiriciliği buradan parti açısından bir niteliğin açığa çıkması gerçeği. Şeddadê hamlesi sonrası söylemişim artık kadın cephesinden bir niteliğe kavuştuk. Artık bu yoldaşlar görev üstlenebilir. Bakışıyla, savaş aklıyla planlar kurması, bunu kendinde bir nitelik olarak açığa çıkarmasının bir sonucuydu. Bu, hem partimizin hem de yoldaşımızın kendi emeği. Ama özeldir de yoldaşlığımızı kaynaştıran, birbirimize güç verdiğimiz bir ilişki.

BİZ DEVRİMDE MİSAFİR DEĞİL SAHİBİYİZ

Devrimin gelişmesi, büyümesi komünist kadınlarda nasıl bir nitelik değişim yarattı?

Devrimin savunması temelinde suikast ve sabotaj alanı gibi birimlerde uzmanlaşarak kadın yoldaşlar olarak yerimizi aldık. Bunlar bizi özgürleştiren şeylerdi. Bugün Rojava Devriminin bir kadın devrimi oluşu sadece YPJ'nin ordulaşmasından ibaret değil kuşkusuz. Bu devrimin bir parçası. Kadının her alanda varlığı, yönetimlere dahil olması, eş düzeyde yönetim için mücadele etmesi bu devrimi geliştirdi. Bu mücadele parti içerisinde de yürütüldü ve halen sürmektedir.

Bu devrim içerisinde biz misafir değildik, biz, MLKP bu devrimin sahibiydi. Avaşın, Sarya bu devrimin gerçeği. Az evvel söylediğim gibi, gözünü kırpmadan köle olan her kadının intikamını almak istediğimiz. Avaşın'ı bulunduğu topraklardan kopartıp getiren Kürt halkının acısını hissetmekti. Dün bulduğumuz alanla kendimizi sınırlandırmak yerine Kürdistan kadrosu, Ortadoğu kadrosu nasıl olurum tartışmasıyla ufkumuzu genişlettik. "Bu parti, bu devrime nasıl bir öncülük ve önderlik yapar" tartışmasını bizdeki değişimi örgütledi.

SAVAŞTA KAYIPLAR YAŞANDI ÖNEMLİ OLAN YENİLGİLERE YENİLMEMEKTİR

Rojava Devriminde büyük başarılar kadar kazanılan mevzilerin kaybedildiği, sömürgeci Türk devleti ve çeteleri tarafından işgal edildiği süreçler de yaşandı. Bu süreçlerin yansımaları ne oldu? Bunlarla nasıl mücadele ettiniz?

Devrimde kaybettiğimiz alanların, işgal edilen bölgelerin belli düzeylerde etkileri oldu. Kaybetmek, yeniliyoruz duygusu oluştu. Fakat devrime tutunduğunuzda bunlar sizi etkilemiyor. Ama ne zamanki yenilgiyi kabullenmeye başlarsanız o duygu sizi savurur götürür. Ama bu partiyi en fazla tutan, birlikte olmamızı birbirimize kenetlenmemizi sağlayan şey kazanımlarımızdır. Devrim topraklarında bazı kaza-

nımlarımız işgal edilse de kaybetmediğimiz büyük değerlerimiz var. Bu değerleri korumakla birlikte partinin buradaki gerçeğini, amacını programatik perspektifi noktasında daha ileriye taşımamın çabasına girdik. Burada birbirine kenetlenen bir yoldaşlık yaratıldı. Sorunlar olmadı mı, oldu elbette. Alanlar arası, örgütler arası sorunlar yaşandı ama her zaman kenetlenmeyi, yan yana durmayı başardık. Dün gibi olamazdık. Düşman çok net, partiyi Rojava'da, Kürdistan, Ortadoğu cephesinden yayılmacı politikalarına karşı engel olarak gördüğü için partinin önderliğine dönük saldırılar yaptı. Yine Serêkanîyê'yi kaybettiğimiz 2019 dönemi de kendimizi başka düzeyde örgütlediğimiz süreçlerdi. Partiyi tutunan, partiden güç alan, her bir yoldaş ilerledi, yoluna devam etti.

Rojava Devrimine yönelik saldırıların kapsamı ve düzeyi nedir? Bu saldırılara karşı önlemlerinizi nelerdir?

Devrimin içinde de örgütlü kalabilmek önemliydi: Bugün Türk devleti sadece SİHA, ağır silahıyla vb. vurmuyor sadece. Özel savaş, psikolojik savaş politikaları uygulanıyor. Bunun karşısında nasıl duruyoruz? Devrimin bugünkü imkanlarının kadrolarda yarattığı konformist alışkanlıklara, yaşam tarzına karşı nasıl mücadele ederiz? Partinin bunlara karşı özel bir politikası var. Baran yoldaşın da Ahmet yoldaşın da pratiklerinden öğrendiklerimiz, yaşayarak gördüklerimiz var. Özel savaş yöntemlerine karşı hala savaş yürütüyoruz. Çünkü sadece savaşla varlığımızı korumuyoruz. Savaş hattında, cephe halen varız, biz bu devrimin parçasıyız. Belki her gün başımıza ağır silahlar yağıyor, füzeler atılıyor. Ama diğer bir önemli tavır toplumsal ayağını görmekti. Bunun için partinin attığı adımlar oldu, konferanslar örgütledi. Yani her bir adımda parti daha da yükselerek açığa çıktı. Burada partinin varlığını kuşanan, dün Bakur'dan, Türkiye'den, Avrupa'dan gelen yoldaşlar değil artık. Bugün askeri alanda uzmanlaşmış, komutanlaşmış Rojava doğumlu Arap, Kürt gençleri saflarımızda. On yıldır bu devrimin içerisinde büyüdü, geliştirdi. Devrim kendi insanını yetiştirdi, kendi kadrosunu açığa çıkarttı.

Kendi cephemizden baktığımızda her bir yoldaşın, her bir şehit yoldaşın kattığı değer var. Bu parti burada büyüyecek. Komünizm bayrağını bu coğrafyada dalgalandıracağız, buna inanıyorum.

Ve son söylemek istediğim şey şu; gerçekten niye yaşıyoruz diye baktığımızda bu devrim bizim devrimimiz, burada büyüyen bir gücüz. Bu devrimde kanımız aktı. Her bir toprağında, her bir adımında MLKP gerçeği var. Anılar yüklü bir tarih bu. Devrimi sahiplenmek, devrimde olmak, bu değeri anlamak gerekiyor. 12 yıllık bir tarihi anlatmak kolay değil. Belki biz çok az bir parçasını anlatabiliriz. Ama unutmayalım, bu devrim bize ait.

Kavganın ışıklı yamaçlarında buluşacağız

» ZEYNEP ÖTER

İdeolojik, politik, örgütsel tasfiyecilik saldırılarının gündün güne arttığı, ömrünü devrim mücadelesine adanmış eski kuşak devrimcilerden genç devrimcilere "devrim olmayacak" umutsuzluğunun ortalıkta dolaşır irade ve kişilikleri çözdüğü bugünlerde ölümsüzlerimiz bir kez daha ateş böceği rolünü oynuyor.

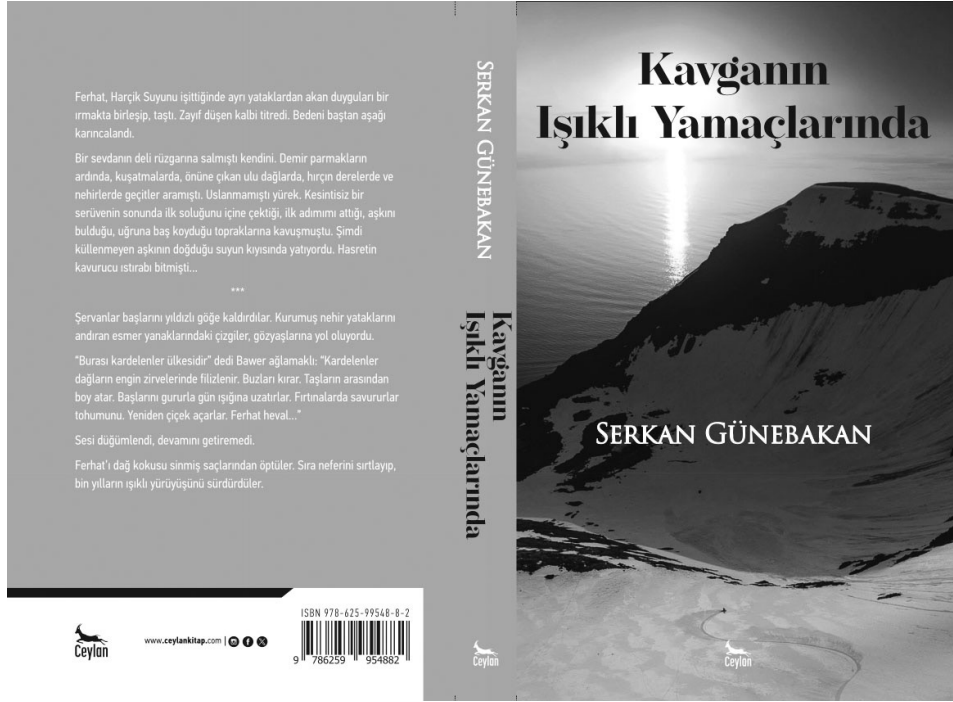
Serkan Günebakan'ın kaleme aldığı Kavganın Işıklı Yamaçları üç ateş böceğinin dansını okurla buluşturuyor. Devrim davası için dövüşenlerin ve ölümsüzleşenlerin hikayelerini mitleştirmeden anlatan roman, sistemin ajanlaştırma, düşkünleştirme, yasal devrimcilik dayatması vb. saldırılarıyla kuşatılan devrimcilere yalın bir mücadele perspektifi de sunuyor. Mübalağasız bir anlatımla okuru günümüz devrimci hayatlarıyla buluşturuyor.

"Ben de yaşadım", "böyle hissetmişim", "bu şekilde davransaydım belki de sonu böyle olmazdı", "yürünecek yol budur" kelimelerini sık sık dile getirmenizi ve hissetmenizi sağlayan yazar, kitaba döktüğü satırlarda bazen hüznleniyor bazen de güldürüyor. Devrimci mücadeleye içine doğan ve örgütlü devrimcilik içinde büyüyen üç devrim neferinin hikayesini okura sunan roman, anlatılan senin hikayendir vecizesinin bir somutlaşmasını yapıyor aslında.

İRFAN, HÜSEYİN VE NEDİM'İN ALMANYA'DAN ROJAVA'YA UZANAN YOLCULUĞU

Üç devrimcinin hikayesini aktarıyor bize yazar Serkan Günebakan. İrfan, Hüseyin ve Nedim'in sürgünde oldukları Almanya'da başlayan hikayesi, İstanbul'un semtlerine oradan da Rojava'ya uzanıyor. Yazar, devrimci hayatın birincil düşmanı konformizmin bataklığından nasıl sıyrılmak gerektiğini bütün yalınlığıyla anlatıyor. Üç devrimcinin yetinmeciliğe karşı verdiği mücadelede zaman zaman atladığımız, çoğu zaman da vazgeçtiğimiz eşliği sunuyor önümüze "yol budur" diyerek. Her birimizin hikayesini üç devrimcide bütünleştirerek "yeni insanı yarat, yarat ki devrimci yürüyüşün sürsün" çağrısı yapıyor.

İrfan, Avrupa'ya iltica edenlere partisinin isteği üzerine yardımcı oluyor. İltica edenler arasında zorunluluktan değil de "daha rahat" bir hayat sürmek için gelenleri görüyor. Devrimci mücadelede yer almayı Avrupa'ya yerleşmek için örgütlüymüş gibi davrananların çırpınanları okuyoruz romanın sayfalarında. Tıpkı İrfan gibi yaşadığımız hayal kırıklığını hatırlıyoruz ama bir yandan da Avrupa'da mücadeleyi sürdüren yoldaşla-

Ferhat, Harçık Suyunu içtiğinde ayrı yataklardan akan duyguları bir ırmakta birleşip, taşı. Zayıf düşen kalbi titredi. Bedeni baştan aşağı karnıcalandı.

Bir sevdamı deli rüzgarına salmış kendini. Demir parmakların ardında, kuşatmalarda, önüne çıkan ulu dağlarda, hırçın derelerde ve nehirlerde geçitler aramıştı. Uslanmamıştı yürek. Kesintisiz bir serüvenin sonunda ilk soluğunu içine çektiği, ilk adımını attığı, aşkını bulduğu, uğruna baş koyduğu topraklarına kavuşmuştu. Simdi küllenmeyen aşkın doğduğu suyun kıyısında yatıyordu. Hasretin kavurucu ıstırabı bitmişti...

Servanlar başlarını yıldızlı göğe kaldırdılar. Kurumuş nehir yataklarının andırın esmer yanaklarındaki çizgiler, gözyaşlarına yol oluyordu.

"Burasi kardelenler ülkesidir" dedi Bawer ağlamaklı: "Kardelenler dağların enin zirvelerinde filizlenir. Buzları kırar. Taşların arasından boy atar. Başlarını gururla gün ışığına uzatırlar. Fırtınalarda savururlar tohumunu. Yeniden çiçek açarlar. Ferhat heval..."

Sesi düğümlendi, devamını getiremedi.

Ferhat'ı dağ kokusu sınımsı saçlarından optüler. Sıra neferini sırtlayıp, bin yılların ışıklı yürüyüşünü sürdürdüler.

➤ Serkan Günebakan, hikayemizi nakşettiği üç devrimcinin, "bizleri aşın yoldaşlar, devrim ve sosyalizm mücadelesini zafere taşıyın" çağrısını satırlara döker kitabında. Ölümsüzlerimiz, devrimci ve destansı hikayelerini yazarken bizim gibi tökezledi, kırıldı, umutsuzluğa düştü, vazgeçmek istedi ama onları ölümsüz yoldaşımız yapacak o eşliği koşulsuz ve korkusuz aştı. Kavganın ışıklı yamaçlarında buluşacağımız ölümsüzlerimize kavuşmanın andı bu mücadeleyi daha da yükseltmek.

rımızı, siper yoldaşlarımızı anımsıyoruz. Bu anımsamanın ardından İrfan, "Devrimcinin işi devrim yapmaktır" diyenleri düşünerek, savrulmuş meydan okuyor.

Bir örgütün en önemli propaganda aracı olan gazete dağıtımında Hüseyin'in fikriyle karşılaşıyoruz. Muhakkak bir gazete dağıtımında yanımızdaki yoldaşla yaptığımız sohbet canlanır; "dağıtım yapıyoruz demek için dağıtım" hissiyatı. Hüseyin'in yoldaşına yaptığı, "Mesele bizim düzenli ve istikrarlı bir şekilde dağıtım yapmamız. Gazeteyi bugün bir kişi yarın, öbür gün on kişi alır. Ne zamandan beri bu işleri birilerinin tavrına göre yapıyoruz" şeklindeki devrimci eleştirisiyle muhakkak hepimiz karşılaşmış ya da yapmışızdır. İrfan, karşılaştığı devrimci eleştiri karşısında bulunduğu koşulların ona yetmediğini artık sığırcıyı kaçınılmaz olduğunu anlar. "Uzaklardaki kuşların şarkıları" Ivana Hoffmann'ı çağırdığı gibi İrfan'ı da özgürlüğe çağırır. Ve İrfan, koşullara kapılıp hayatın olağan akışında "devrimcilik yapmak" yerine bu çağrıya tereddütsüz yanıt verir.

İrfan, Türkiye'ye döndüğünde durumun kitaplarda okuduğundan farklı olduğunu görür, hayal kırıklığına uğrar. "Toplumun bir minyatürü" dediği tekstil atölyesinde çalışır, yarı illegal hayat yaşar. İşçi ve emekçilere ilk kez dokunur.

İşçi sınıfı ve devrimcilerin arasındaki kopukluktan canı sıkılsa da koşulları değiştirmek için mücadele eder. Ve gönlü her zaman Kürdistan dağları için atar. Hiçbir sorun karşısında geri adım atmadan "daima ileri" parolasını kuşanan İrfan, örgütün mali sorununu çözmek için inisiyatif olarak gerçekleştirdiği kuyumcu soygununun ardından bir itirafçının beyanları üzerine tutsak düşer.

Ne devrimci sığırcısından etkilenen Türkiye'de tesadüfen bir eylem sonrası karşılaştığı Nedim'e verdiği "yeniden görüşme" sözünü tutabilir, ne de ilk görüşte aşık olduğu sevgilisini "yakında görme" sözünü.

NEDİM YÜZÜNÜ ROJAVA'YA DÖNÜYOR

Üniversite öğrencilerini örgütleyerek Tuzla'da tersane işçilerinin direnişinde yer alan Nedim de tıpkı yakın arkadaşı İrfan gibi kuşların çağrısına yanıt vermek için "Neverland'a gider, asla büyümek" üzere. Partisinden ayrı gittiği Medya Savunma Alanlarında ilk eğitimini hevalerden alan ve devrimci eleştirilerini çekinmeden dile getiren Nedim, komutanının tavsiyesi üzerine "ayrıldığı partiyle tekrar ilişkilenecek" üzere ayrılır oradan. Nedim bir süre sonra ölümsüzleşeceği Rojava topraklarına veda ede-

rek İstanbul'a döner.

ALMANYA'DAN İSTANBUL'A YENİDEN ROJAVA'YA

İrfan ve Nedim'in gidişinin ardından Almanya'da tek başına kalan Hüseyin, çok sevdiği Ezgi'yle evlenir. Feodalizme meydan okuyan iki sevgili, devrimci aşk için çabalar. Ezgi de Hüseyin de politik mücadele içinde yer alır. Ezgi, Kobanê'nin çağrısına yanıt vermek isteyen Hüseyin'e yolu açar. Kutsiye Bozoklar'ın "yoldaş devrimciler arasında, seveni de sevileni de değiştirip dönüştüren üretici bir sevgi vardır" sözü, iki devrimci sevgilinin hikayesinde vücut bulur.

Nedim'i karşılayan Hüseyin bir süre sonra onunla birlikte Rojava'ya gider. İki arkadaşın yolu burada farklı kantonlara gittikleri için ayrılır.

İKİNCİ KEZ VEDALAŞIYORLAR

Nedim'in Miştenur Tepesinde şehit düşmesinin ardından, DAİŞ'i yenilgiye uğratıp göndere çekilen YPG bayrağını seyre dalarken uğradığı saldırıda bedeninin bir bölümünü kaybeder Hüseyin. Bedenin bir parçasını özgür Rojava topraklarına bırakarak Almanya'ya dönmek zorunda kalır. Bu kez de tahliye olan İrfan'ı Almanya'da karşılamak düşer Hüseyin'e. Almanya'da bir süre kaldıktan sonra İrfan, Rojava'ya gider. Bir eksik vedalaşılır Hüseyin'le Loreley Köprüsünde. Ancak Hüseyin ona ikisini de hep yanında hissetmesini sağlayacak Nedim'in eşarbnı emanet eder. Böyle başlar İrfan'ın Rojava hikayesi.

Rojava'da her devrimci gibi sınırlarını zorlar, yetinmeciliğe karşı çıkar ve topraklarına can olacağı Dersim'e gidişini dayatır. Kavga yoldaşı Nedim'in ölümsüz hatırasını ve mirasını sırtlanarak Dersim dağlarına yürür. Savaşkan bir şahin gibi dağlarda dövüşür. Doğduğu, büyüdüğü ve sürgün nedeniyle koparıldığı topraklarda, Nergis'e aşık olduğu Harçık suyunu karıştırır son nefesini. Orada kavuşur asla birlikte olamadığı sevgilisine, orada kavuşur sözleşip buluşamadığı dostu Nedim'e...

Serkan Günebakan, hikayemizi nakşettiği üç devrimcinin "bizleri aşın yoldaşlar, devrim ve sosyalizm mücadelesini zafere taşıyın" çağrısını satırlara döker kitabında. Ölümsüzlerimiz, devrimci ve destansı hikayelerini yazarken bizim gibi tökezledi, kırıldı, umutsuzluğa düştü, vazgeçmek istedi ama onları ölümsüz yoldaşımız yapacak o eşliği koşulsuz ve korkusuz aştı. Kavganın ışıklı yamaçlarında buluşacağımız ölümsüzlerimize kavuşmanın andı bu mücadeleyi daha da yükseltmek.

Gönderen: Rojava'dan yoldaşlar

Alıcı: Hapishanelerdeki yoldaşlar

Merhaba yoldaş güzelleri;

Mücadelenin bir başka cephesi anlamına gelen Türkiye ve Kuzey Kürdistan zindanlarında, proletaryanın öncü müfrezesi olan partimizin, görev başındaki baş eğmez tutsaklarına, Rojava Devrimimizden sıcak selamlar! Öncelikle, her biri ayrı bir mücadelecilik yaşam tarihi, direnç çiçeği olan, yoldaş güzeli sizleri, hasretle sınımsız kucaklıyoruz. Partimizin kuruluş yıl dönümünün 30. yılını, 10 Eylül'ünüzü kutlamak için bu mektubu yazmaya karar verdik.

Kolektif bir çay arası veya volta sohbetinin konuğu olmaya geldik. Nasılsınız? Rojava'da Kürt halkımızın bu soruya verdiği anlamlı bir cevap vardır: Ger hûn baş in, em jî baş in (Siz iyiyeniz, biz de iyiyiz). Bizim de size vereceğimiz cevap öyledir, siz iyiyeniz, biz de iyiyiz. Buranın adeti, konuklara şekerli çay ve acı kahve ikramıdır. Yani oraların, çoğunlukla şekersiz çay, orta şekerli kahve ikramının tersi oluyor. Artık talebe göre, hangisini isterseniz yapmaya hazırız.

Rojavamızın, Kobanê'den Til Temir'e, Hesekê'den Qamişlo'ya, Dirbêsiyê'ye uzanan devrim kentlerinden, halkımızdan, dostlarımızdan, yoldaşlarımızdan selamlar getirdik sizlere. Mardin kadar, Urfa, Antep, Hatay kadar yakınız size. Sömürgeci faşizm, sınır duvarları ve işgalci çete koridorlarıyla coğrafyamızı halklar hapishanesine çevirmeye çalışsa da bizler hep birlikte, "İçeride, dışarıda hücreleri parçala" sloganında olduğu gibi topyekun bir mücadeleyle, kentleri düşman işgalinden arındıracağız, fiziki sınırları ortadan kaldıracacağız. Özgürlüğü ve adaleti mutlaka sağlayacağız.

Rojava halkları, sizlerin de bildiği üzere, Türkiye ve Bakurê Kürdistan ile İran-Rojhilat'da, zindanlarda yaşanan tecrit ve işkence politikalarına, hasta tutsakların yaşadığı zulme, uzun yıllara dayanan hapis kararlarına ve katliamlara, idamlara karşı mücadelecilik bir halktır. Kürt halk önderi Abdullah Öcalan ve tüm devrimci tutsaklar için çok sayıda kentte, on binler sokaklara çıkar, önderliğini sahiplenir, zindanlardaki tutsakların özgürlüğü için dünya genelinde duyarlı bir kamuoyu yaratmaya çalışır. Türk devletinin, tüm saldırılarına inat durmak bilmeyen bir fiilli meşru mücadele ruhu ve eylemcilik iradesi vardır burada. Yürüyüşlerde, destek açlık grevi eylemlerinde, çadır nöbetlerinde, politik açıklamalarda, her zaman yerimizi aldık. Bazen de bir eylemde indirilen darbelerle, sizlere zulüm eden düşmandan hesap sormayı görev eyledik.

Sizlerin sesi olmaya çalıştık.

Yoldaşlarımız ve siperdaşlarımızı zindanlardan çıkararak fiziki özgürlüklerine kavuşturmayı en temel vazifelerimizden biri olarak görüyoruz. Yürüttüğümüz Rojava Devrimimizi savunma ve inşa temelli tüm çalışmalar aynı zamanda Türkiye ve Bakurê Kürdistan'da, politik özgürlüğün kazanılması, sömürgeciliğin yenilgisi içindir. Kürdistan devriminin, birleşik devrimin, bölgesel ve enternasyonalist görevlerimizin sorumluluğuyla hareket etme gayreti içindeyiz. Fakat, dünyanın bu mütevazı toprak parçasından, Kuzey ve Doğu Suriye Demokratik Özerk Yönetim topraklarından emekçi halklar, kadınlar ve öncü devrimciler olarak, zindanlardaki devrimci tutsaklarla, hedeflerimizin altında bir ilişki kurmuş olmanın yetersizliğini hissediyoruz. Bu vesileyle sizlerden özür diliyoruz.

Mücadeledeki duruşunuzdan, direnişinizin umut ve cesaret aşılardan enerjisinden kuvvet alıyoruz. Rojava Devrimi ile siz yoldaşlarımız arasında kopmaz bağ vardır. Sokaklardan meydanlara, halkımızın evlerinden çalışma alanlarına, devrim kurumlarına, savaş cephelelerindeki mevzilere değin, direniş ve zafer adımlarımız, sizlerin adımlarıyla birdir, ortaktır. Yürüyüşümüz değişik şekillerde sürse de aynı yolun sonundaki ışığa varıyor. Sohbetlerimizde, kulakları çınlatılan, özenensiniz. Gözyaşımız, hüznümüz, kahkahalı sevincimiz unutulmayan paylaşım anlarına dairdir.

Bir askeri eğitim ortamı, cephede bir nöbet mevzisi, saldırı karşısında bir direniş, düşmana yönelik bir eylem, kapı kapı bir ajitasyon-propaganda çalışması, bir voleybol maçı, kolektif bir 'moral' etkinliği, bir toplantı, merasim, anma ve daha nice anda, nice yaşanmışlıklar... Bunların içinde ve tam ortasında, siz hep oldunuz. Özgürleştirme hamlelerinden savaşa, karargah veya tabur yaşamımızdan halk yürüyüşü ve etkinliklerine, politik kitle kurumlarımıza... Bunların içinde ve tam ortasında siz hep oldunuz. Aklımızın bir kenarı, yüreğimizin bir köşesinde oldunuz hep. Unutulmayanlarsınız.

Partimizin 30. yıl dönümü aynı zamanda yeni bir politik konjonktürü sırtlayacağımız, zorlu bir dönemece denk geliyor. 2025 savaş ve mücadele yılını, hep birlikte omuzlayacağımız, faşizm ve sömürgeciliğin, ataerkil kapitalist düzenin temsilcisi olan Türk burjuva devleti ve çetelerine karşı muazzam bir direniş yükselteceğimiz, hepimizce aşık. Bu coğrafyanın çetin, yılmaz, dövüşken partisi olan MLKP'nin, işçi sınıfımızı ve ezilen halkları, kadınları ve LGB-Tİ+'ları, yaşam ve direniş koşullarının zorluğu karşısında eğitmeye, yol göstermeye, birlikte emek vererek, yol açmaya kendini adadığını biliyor, onunla gurur duyuyoruz. Ve ölümsüzlerimiz ve sizlerin huzurunda partimizi tasfiye rüzgarına karşı canımız pahasına savunmaya, büyütme söz veriyoruz. Bombardımanların, suikastların, gözaltı ve tutuklama saldırılarının, tecridin, işkence

ve kaybetme politikalarının, fiziki-psikolojik tasfiyecilik terörün işlemediği komünist iradeye selam olsun! Evet yoldaşlar, yaşasın, umudun ve zaferin partisi! Ne mutlu ki yoldaşız!

Rojava Devrimimiz, 12. yılını tamamladı. İlk şehidimiz Serkan Tosun yoldaştan, son şehidimiz Zafer Aydın yoldaşa uzanan ölümsüzlerimizle, Rojava devrim topraklarında kanla yazılan bir tarihin komünist bileşeni olan partimizin 30. yılını kutlama sürecindeyiz. Kavgayı dolu dolu yaşarken esir düşen siz yoldaşlarımızla, sloganlarımız, şarkılarımız, şiirlerimiz ve halaylarımız bir kez daha birleşecek o gün. Baran Serhat ve bir grup yoldaşın, 2014 yılında, yoldaşlarıyla birlikte hapishane çıkışında yaptıkları kutlama, güzel bir anı olarak hafızalarımızdadır. Sonra onun, dağa ve ardından Rojava Devrimine koşar adım giderek yoldaşlarıyla buluşması gibi, gözlerimiz, buralarda sizleri aramaktadır. Sizleri zindanlardan çıkartmayı sağlamaya götürecektir düzeyde mücadele ateşini harlamak sözümüzdür.

Sizi çok seviyoruz ve çok özledik. 30. mücadele yılınızda 10 Eylül'ünüzü coşkuyla kutluyoruz, tüm yoldaşlara başarılar diliyoruz. Şan olsun Ortadoğu'nun, Kürdistan'ın ve dünyanın komünist partisine! Bir sonraki mektupta, buluşmak üzere. Buraların sözüyle bitirelim. Bir ihtiyacınız var mı? İhtiyacınız olursa söyleyin.

Yıldızlar ve ay, doğan güneş... Siz onlara baktığınızda, bizim kollarımız gibi sizi kucaklasınlar istiyoruz. Ölümsüzlerimizin ferah gülüşleri, günümüze ışık olsun... Rojava'nın tüm çiçekleri sizin için... Devrimci selam ve başarılar!

Rojava Devrimi coğrafyasından
yoldaşlarımız
Ağustos 2024

Varyos Gazete Dergi adına Yazı İşleri Müdürü:
Tülin Gür
Yönetim Yeri: Aksaray Mah. Müezzın Sok. İlhan
Apt. No: 12/1 D:7 Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 529 15 94 Faks: (0212) 529 06 75
e-mail: gazeteatilim@gmail.com
Yayın Türü: Yaygın Süreli

Almanya/Frankfurt:
avrupaatilim@hotmail.com
İngiltere: Ali Akgül
atilimuk@hotmail.com
Tel: 00447956078533
İsviçre: S. Göl,
isvicre_atilim@hotmail.com

Fransa:
fransaatilim@hotmail.com
Posta Çeki Hesap No:
Varyos Gazete Dergi 17629956
Türkiye Abonelik:
100 TL (1 yıl)

Basıldığı Yer: Kuzey Veb Ofset San.
Tic. Ltd. Şti.
Adres: Tayakadın Köyü Yassıören Cad.
No: 75/1 Arnavutköy/İstanbul
Tel: (0212) 682 61 62

'Dün bizimdi, gün bizim, yarın da bizim olacak'

İSTANBUL - Ataşehir'de bulunan 1 Mayıs Mahallesi'nin kuruluşunu kutlamak için her yıl düzenlenen 2 Eylül Festivali'nin 22'ncisi gerçekleştirildi. Festival, 30 Ağustos İlkokulu önünde yapılan basın açıklamasıyla başladı.

2 Eylül direnişinde şehit düşenler anısına saygı duruşuyla başlayan açıklamada "Dün bizimdi, gün bizim, yarın da bizim olacak" pankartı açıldı.

Basın açıklamasını okuyan Gül Aslandoğan, "2 Eylül direnişi, 1977'de mahallemizin kuruluşunda halkın örgütlü yapısını dağıtmak için devlet eliyle gerçekleştirilen saldırıya karşı koyuştur. Panzerler, tüfekler, ordu ile girilen mahallemizde halkın sadece taş ve sopaları olmasına rağmen mahallemizin halkı sinmemiş; barınma hakları için canla başla mücadele etmişlerdir" dedi. Aslandoğan, direnişte

yüzlerce kişinin yaralandığını, yüzlercesinin ise gözaltına alındığını dile getirdi.

"Bütün bu baskı, katliam girişimi 1 Mayıs Mahallesi'nin kuruluşunu engelleyememiştir. Tarih sayfalarına 2 Eylül Gecekondu Direnişi olarak geçmiştir. Bu direnişte Hüseyin Aslan, Hüseyin Çapa-roğlu, Cuma Gül, Hasan Yıldırım, İsmail Poyraz, Hasan Kızılkaya, Hıdır Ulman, Müzeyyen Keskin, 8 yaşında bir çocuk ve henüz kundakta olan 2 bebek katledilmiştir" diyen Aslandoğan, mahallesi'nin kuruluşunun üzerinden tam 47 yıl geçtiğini söyledi.

'ÖRGÜTLÜ BİR HALKI HİÇBİR KUVVET YENEMEZ'

Mahallede konut sorununun devam ettiğini, uyuşturucu ve çeteleşmeyle birlik ve dayanışma ruhunun yok edilmek istendiğini vurgulayan Aslandoğan, şöyle devam etti:

"Egemenler; ezilen inanç, ezilen ulus, ezilen cinsiyet ve işçi sınıfına karşı her zaman en saldırgan politikalarını devreye sokuyor. Yüzyıllardır katliamlara sahne olmuş bir coğrafyada yaşıyoruz. Alevilere, Kürt ulusuna, kadınlara kısacası kendisinden olmayana yönelik katliamlar her dönem güncelliğini korumaktadır. Halkın iradesi ile seçilmiş olan belediye başkanlarına yönelik kayyum politikası

Atılım 30. yılında 1 Mayıs festivalinde

İSTANBUL - İşçinin, emekçinin, kadınların, LGBTİ+ların, ezilenlerin gazetesi Atılım 30. yılında. 1 Mayıs Mahallesi'nin 2 Eylül Kuruluş Festivalinde Atılım gazetesi emekçileri ve okurları bir araya geldi.

Festivalde açılan stantla gazetesinin dağıtımı gerçekleştirildi.

da bu tekçi politikardan bağımsız ele alınamaz." Aslandoğan, "Egemenler her ne kadar korku duvarlarını kalınlaştırmaya çalışsa da halkın öfkesinden kurtulamayacaktır. Gün; dövünme günü değil, örgütlü bir halkı hiçbir kuvvetin yenemeyeceğini hatırlama günüdür" ifadelerini kullandı.

Açıklama, sloganlarla son buldu.

İSTANBUL - 1 Mayıs Mahallesi'nin 47. kuruluş yıl dönümü dolayısıyla düzenlenen 2 Eylül Kuruluş Festivali kapsamında Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Ataşehir Şubesi Cemevi'nde "Güncel siyasal durum" paneli düzenlendi.

Panelde, Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi (DEM Parti) Milletvekili Çiçek Otlu, Kürt siyasetçi Sebahat Tuncel, Sosyalist Meclisler Federasyonu (SMF) adına Mahir Gürz ve Köz adına Ömer Yıldız katıldı.

GÜRZ: TOPYEKUN MÜCADELE VE DİRENİŞ CEPHESİNİ ÖRMELİYİZ

Saygı duruşunun ardından ilk sözü alan Mahir Gürz, Rusya'nın Ukrayna'yı işgali ve İsrail'in Filistin'e dönük işgal saldırılarına dikkat çekerek, adım adım 3. dünya savaşının zemininin döşendiğini kaydetti. Bunun, insanlığı ve doğayı tehdit eden temel gündemlerden biri olduğunu, buna karşı anti-emperyalist, savaş karşıtı bir cephe oluşturulması, bunun

2 Eylül Festivalinde derinleşen savaş politikaları tartışıldı

politik ve pratik adımlarının örülmesi gerektiğini söyledi.

OTLU: ANTIEMPERYALİST 3. CEPHEYİ İNŞA ETMELİYİZ

DEM Parti Milletvekili Çiçek Otlu, emperyalist küreselleşme çağında herkesin kendi pozisyonunu almaya çalıştığına dikkat çekerek, bütün emperyalist güçlerin olası bir 3. dünya savaşına göre konumlandığını söyledi. Emperyalistlerin yeni faşist hareketlerin yükselmesi için bütün olanakları sağladığına işaret eden Otlu, "Faşizmin yükselmesi, işçilerin, emekçilerin, ulusların hiçbir hak almaması üzerine kurulu bir sistemi inşa etmeye çalışıyorlar" dedi.

Otlu, İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyesi olmasına dikkat çekerek Latin Amerika'da yükselen özgürlük mücadelesinin de tasfiye edilmeye çalışıldığını söyledi.

AKP-MHP iktidarının gelişebilecek bir 3. dünya savaşı doğrultusunda bir hegemonya kurmaya çalıştığını, Esad'la görüşmeye çalıştığını, Sisi'yle görüştüğünü, Irak'la diplomasi trafiğini devam ettirdiğini vurgulayarak iktidarın Kürt hareketini tasfiye etmeye çalıştığına dikkat çekti.

Ortadoğu'da gelişebilecek olası bir bir-

leşik devrimin boğulmasının amaçlandığını belirten Otlu, "Türkiye işçi sınıfı üzerindeki yoksullaşma krizinin, işsizliğin, güvencesizliğin tek bir nedeni vardır. Ayırdığı savaş bütçesini Rojava'da kullanacaktır" dedi. AKP-MHP iktidarının kendi bekası ve hegemonyası için bu olası bölgesel devrimi engellemeye çalıştığına dikkat çeken Otlu, anti-şovenist, anti-emperyalist bir 3. cephe kurulmasının zorunluluğunu vurguladı.

YILDIZ: SERMAYE HÜKÜMETİYLE NORMALLEŞME OLMAZ

Köz adına söz alan Ömer Yıldız, emperyalist güçler tarafından yeni bir paylaşım savaşının zeminin hazırlandığını vurgulayarak, sıcak bir savaşa ise henüz cesaret edilemediğini söyledi.

Yerel seçimlerde CHP'nin 1. parti çıktığını hatırlatan Yıldız, CHP'nin solun önderliğini almaya çalıştığını söyledi. "Normalleşme" tartışmalarına dikkat çeken Yıldız "İşçilerin, kadınların, Kürtlerin bağımsız mücadelesi yükseltilmeli, sermayeyle, burjuvaziyle, onun hükümetiyle barışın, normalleşmenin olmayacağını söylemek gereklidir" dedi.

TUNCCEL: BARIŞI BİRLEŞEREK İNŞA EDEBİLİRİZ

Kürt siyasetçi Sebahat Tuncel, yarının 1 Eylül olduğuna dikkat çekerek, çok uzun süredir Türkiye'de barışın konuşulmadığını söyledi. 2015'ten bu yana çok sistematik bir devlet şiddeti ve Kürt halkına dönük bir soykırım olduğunu belirten Tuncel, devletin barışın konuşulmasını istemediğini vurguladı. İktidarın çöktürme planını başarıya ulaştırmaya çalıştığına dikkat çeken Tuncel, "Yeni bir rejimin inşası var: Burada işçi sınıfı yok, Kürtler yok, kadınlar yok, halklar yok" dedi.

"Buradan çıkışın yolu bizdedir, bizler örgütlenirsek, süreci doğru okursak, buradan bizler kazançlı çıkabiliriz" diyen Tuncel, ekonomik ve siyasi krizle Kürt sorununun, İmralı tecridinin doğrudan bağlı olduğunu söyledi.

Kapitalizmin ciddi bir kriz içinde olduğunu ve sosyal demokrasinin buna çözüm üretmediğini, bu durumun milliyetçiliğin gelişimine zemin hazırladığını söyledi. Tuncel, "Dolayısıyla faşizmin yükseldiği bir yerde demokrasi güçlerinin yan yana gelmesi, örgütlenmesi gerekir. Faşizme karşı birleşerek mücadele edebiliriz. Barışı birleşerek inşa edebiliriz" dedi.